

JAGODE NAŠE PASTORALE

Glasilo Škofije Novo mesto OKTOBER 2018, letnik XIII, številka 3

Sinoda mladih 2018

UVODNIK

Vsako jesen vinogradniki z veseljem pričakujejo trgatev, ki je »sad trte in dela človeških rok«, kot molimo pri darovanju pri maši. Tako tudi v naši škofiji vsako leto po trgatvi dozori 3. številka »Jagod naše pastorage«, ki pa je že neke vrste paberkovanje po celi naši škofiji, kar je med letom dozorelo in bo še dozorevalo.

Najprej smo našli velik grozd s 75 jagodami, ki so povezane s pomembnim datumom 14. oktobrom in z najvišjim pastirjem naše škofije msgr. Andrejem Glavanom. Ta obletnica je pomembna za vsakega duhovnika, še posebno pa za vsakega škofa. Zakaj? Na to vprašanje boste dobili odgovor na naslednjih straneh v pogovoru z njim.

Kakšno grozdje ponuja »Sinodalna miza« mladim, se ob sinodi mladih v Rimu sprašuje Dejan Pavlin, novi škofijski voditelj mladinske pastorage, ki prevzema to odgovorno nalogo v novomeški škofiji. Pavlin bo spregovoril tudi o viziji mladinske pastorage v prihodnosti. Posebno pozornost pa zasluži članek, ki govori o dejavnostih »Mladih za zedinjeni svet«. To je bil prostovoljni delovni tabor v župniji Sv. Križ – Podbočje, ki je s konkretnimi akcijami prijel za vsako delo v sodelovanju s tamkajšnjo Župnijsko karitas, saj je to eden izmed najlepših grozdov tega leta in najodmevnejših dogodkov, ki je prinesel svež veter v župnijo in v Karitas.

Čeprav je trgatev mimo, Gospodov vinograd ne počiva. Pastoralno leto v tem vinogradu smo začeli z odmevnim predavanjem na Pastoralnem tečaju 5. septembra, kjer je bilo zbranih 77 duhovnikov in 11 laikinj – katehistinj iz naše škofije. Rdeča nit predavanja, ki

ga je pripravil župnik iz Kopra Ervin Mozetič, je bila pokrstna pastorage v družinah: od krsta otrok do verouka oziroma prvega obhajila.

Gotovo ne moremo mimo članov ŽPS, ki naj bi bili »srce vsake župnije« in skupina odraslih pričevalcev vsake farne skupnosti, župnikovi svetovalci in steber pastorage. Vsako jesen se zberejo na dekanjskih srečanjih, kjer ob priročniku Naše poslanstvo načrtujejo tudi izobraževanje in delo za tekoče pastoralno leto.

Med drugim je prišla na delo v naš vinograd nova ekipa sester salezijank, kajti sestre iz prejšnje skupnosti so odšle na nova delovna mesta v druge kraje po Sloveniji. Še vedno odmeva 150. obletnica Baragove smrti in dogodki, ki so v tem letu povezani z njim v župniji Trebnje. Bliža se tudi misijon v Novem mestu, ki naj bi prinesel več duhovne svežine v mestne župnije, duhovniki pa bomo odšli na vsakoletno oblikovanje, kjer se bomo soočili s trenutnimi trendi in iskali najboljše rešitve za svoje oznanjevanje.

Dragi »obiralci« naših Jagod, če boste prelistali glasilo do konca, boste odkrili še marsikatero jagodo prijetnega okusa. Želim vam prijetno branje!

Božidar Metelko

ŠKOFIJA NOVO MESTO

ŽIVLJENJE POSVEČENO CERKVI

Pogovor s škofom msgr. Andrejem Glavanom ob njegovi 75-letnici

V zadnjem času smo se s škofom ordinarijem Andrejem Glavanom za naše škofijsko glasilo pogovarjali ob dveh priložnostih: deseti obletnici škofije Novo mesto in ob letošnjem obisku *Ad limina 2018* v Rimu. Tokrat je priložnost za pogovor, z osebnega vidika, še bolj aktualen. Dne 14. oktobra je namreč dopolnil 75 let življenja. Ta obletnica ni samo eden izmed njegovih življenjskih mejnikov, temveč je mejnik tudi v cerkvenem smislu, saj morajo škofje, kot velela Zakonik cerkvenega prava, z dopolnjenim 75. letom starosti papežu ponuditi odstop. V tem pogovoru želimo predstaviti vsaj del škofove življenjske poti, duhovniške in škofovske službe, dotaknili pa smo se tudi iskanja njegovega naslednika in upokojitve.

ROSTVO, MLADOST, DRUŽINA ...

Dolina reke Krke. Pravijo ji tudi dolina škofov. Soteska. Tu se je pred 75 leti začelo Vaše življenje. Spomini na rojstvo?

Dolini Krke pravijo dolina gradov, a žal so vsi najlepši danes v razvalinah. P. Franc Cerar DJ je izdal knjigo z naslovom *Dolina škofov*. Iz teh krajev ob Krki od izvira do izliva je v minulem stoletju izšlo kar nekaj škofov. Iz Krke beograjski nadškof dr. France Perko. Nad Krko, sicer iz Ljubljanske nadškofije je doma škof Anton Jamnik, iz Ajdovca je bil skopski škof Janez Frančišek Gnidovec, jaz sem iz sosednje župnije Soteska, iz naslednje župnije Prečna je nadškof Alojzij Turk, iz Škocjana sedanji beograjski nadškof

SPOŠTOVANI GOSPOD ŠKOF MSGR. ANDREJ GLAVAN!

Pred kratkim ste obhajali 75-letnico življenja. Ta obletnica je pomembna za nas duhovnike, še posebno pa za vas škofe, ko morate uradno dati svetemu očetu odpoved svoje škofovske službe. To ste storili. Papež Frančišek pa Vam je za ta jubilej dal »darilo« in Vam podaljšal službo novomeškega škofa še za eno leto. Darilo nas duhovnikov, redovnikov, redovnic in vernikov pa je obljuba, da bomo v tem času še posebej molili za Vas in Vašega naslednika.

Obenem Vam ob jubileju iskreno čestitamo in želimo obilo sreče in osebnega zadovoljstva. Naj Vam Gospod stotero povrne že na tem svetu, v prihodnjem pa Vas nagradi z večnim življenjem. Vaš zavetnik sv. Andrej pa naj Vam izprosi obilo zdravja, veliko poguma in Božjega blagoslova tudi potem, ko boste odložili »breme škofovske službe«. – Bog Vas živi še mnogo let!

Božidar Metelko, generalni vikar

JAGODE NAŠE PASTORALE

Hočevar, iz Cerkelj ob Krki pa škof Stanislav Lenič. V Dobrniču pa je bil krščen Baraga.

V tej dolini sem se rodil 14. oktobra leta 1943, deset dni preden so partizani požgali soteški grad, ki ga prof. Granda imenuje »kranjski Versailles«. Vseh enajst otrok iz naše družine se je rodilo doma, v soteški mežnariji. To je bila takrat splošna praksa. Tako sem kot sin mežnarja in organista odraščal v senci župnijske cerkve in župnišča. Župnijska gospodinja je bila mamina teta in naša skupna krstna botra. Od fantov je živ poleg mene le še eden, štiri sestre so še vse žive.

Že 46 let se zbiramo vsaj enkrat letno spomladi 2. maja za obletnico atove smrti, ker je mamina obletnica v zimskem času v začetku januarja. A vsako leto nas je manj.

V Sotesko, kjer je Vaš dom, se radi vračate. Je po zahtevni službi skozi leto tam Vaša oaza miru?

V Sotesko, ki je blizu Novega mesta, se rad umikam ob prostem času. Tam se v »oazi miru« umirim, spočijem glavo in sprostim z delom na vrtu ali na sprehodih.

DUHOVNIŠTVO IN ŠKOFOVSTVO...

Danes se mladi težko odločajo za duhovniški poklic. Ali je bila Vaša odločitev za duhovništvo lažja?

Redko kdo se najbrž brez pomislekov in težav odloči za duhovniški poklic. Za vsakega veljajo Jezusove besede: »Niste vi mene izvolili

...« Težko je priti do jasnega spoznanja, ali si »izvoljen«. Po gimnaziji se nisem takoj odločil za semenišče, čeprav sem tu pa tam pomislil na to možnost in so drugi nekoliko pričakovali. Bil sem premlad, še 18 let nisem imel. Odločil sem se za študij kemije in v štirih letih in pol diplomiral. Čeprav sva s škofom Lipovškom rojena isto leto, bom tako imel, če bo Gospod hotel, zlato mašo šele čez štiri leta.

Skoraj vse duhovniško poslanstvo od nove maše (1972) ste opravljali v enem kraju, v Škofji Loki. Kakšno je bilo Vaše pastoralno delo, v katere smeri se je raztezalo?

V Škofjo Loko sem prišel na svoj god leta 1972, ko sem bil še v 6. letniku, ker je tam kaplan zapustil duhovniško službo. Potem so v Loki sledile vse možne duhovniške službe: župnik na Suhi od leta 1975, dekan od leta 1980, arhidiakon od leta 1979 in imenovanje za pomožnega škofa leta 2000. Pastoralno delo je res bilo izjemno razgibano. Poleg rednega dela kot župnik sem bil še 15 let dekan in nekaj let prodekan. Duhovno sem oskrboval Center slepih oziroma dom za starejše in še božjepotno romarsko cerkev v Crngrobu. Dela nikoli ni manjkalo. Eno leto sem imel celo še soupravo.

Prehod v Ljubljano. Leta 2000 ste bili imenovani za škofa. Vas je imenovanje presenetilo? Kaj je to imenovanje spremenilo v Vašem življenju? Kot ljubljanski pomožni škof ste bili tudi generalni vikar in vodili številne slovesnosti.

Imenovanje za škofa me je zelo presenetilo. Takoj po posvečenju so se začele birme in razne slovesnosti, poleg tega sem še skoraj štiri mesece po imenovanju ostal župnik v Stari

Loki, ker stanovanje v Ljubljani še ni bilo pripravljeno.

Nato so sledila imenovanja v razne svete in komisije. Kar nekaj let sem bil delegat ljubljanske nadškofije v Slovenskem pastoralnem svetu, že v jeseni 2000 sem bil izvoljen za prošta in sem nato vodil kapiteljske seje. Med številnimi birmami in drugimi slovesnostmi sem v šestih letih prehodil in spoznal precejšen del ljubljanske nadškofije, še najmanj sedanjo novomeško škofijo.

Že ustanovitev nove župnije je danes podvig, kaj šele škofije z vsem, kar sodi poleg. Leta 2006 ste postali prvi novomeški škof. Kakšne misli so Vas takrat navdajale? Je bilo več strahu kakor poguma?

Doživel sem tudi ustanovitev nove župnije, ko sem bil po dveh letih kaplanovanja s 1. 1. 1975 imenovan za prvega župnika nove župnije Škofja Loka – Suha. Z vsemi izkušnjami, še zlasti pomožnega škofa in generalnega vikarja, sem se z manj strahu lotil tudi gradnje temeljev nove škofije. Najbolj me je skrbelo, kako bo z novimi duhovnimi poklici, saj je bil v bogoslovju le en bogoslovec doma iz nove škofije. Z Božjo pomočjo in dobrimi sodelavci smo se z navdušenjem, kljub različnim težavam, lotili novega »projekta«.

Po desetih letih škofije so pastoralne in personalne strukture postavljene. Ostaja še kaj nedokončanega?

Strukture so res postavljene, a vsak živ organizem, vsaka ustanova, če ne napreduje, nazaduje.

Kot škof ste v krajevni Cerkvi, ki ste jo vodili, doživeli tudi razglasitev blaženih – bl. Alojzija Grozdeta in bl.

JAGODE NAŠE PASTORALE

drinskih mučenk. Redki škofje imajo to milost.

Doživeti kot škof beatifikacijo kar treh blaženih je res privilegij in velika milost. To je bila milost za vso Dolenjsko, ki je zlasti med zadnjo vojno in po njej veliko pretrpela. Nikjer v Sloveniji nimajo župnije tako velikih farnih plošč s toliko imeni žrtev, zlasti povojnih pobojev. Te številke gredo v večjih župnijah krepko čez 300 oziroma od 10–15 % prebivalstva.

SEDAJ ODPUŠČAŠ GOSPOD SVOJEGA SLUŽABNIKA V MIRU ...

Ko škof dopolni 75 let, mora papežu ponuditi odstop. Ste odpoved službi krajevnega škofa že napisali in odposlali?

Ja, letos dopolnjujem 75 let življenja. V skladu s predpisi ZCP sem že v začetku avgusta papežu napisal pismo z odpovedjo službi krajevnega škofa. Po nunciju sem 13. septembra dobil sporočilo od svetega očeta, da mi podaljšuje službo krajevnega škofa (po tako imenovani formuli *nunc pro tunc*) za eno leto in da bo naslednik imenovan do konca leta 2019. V pismu je bilo naročilo, naj to po lastni presoji v določenem trenutku objavim v škofiji.

Kako poteka iskanje Vašega naslednika in koliko časa zna trajati? Kakšne odlike bi moral imeti? Se vam zdi, da je nujno, da prihaja iz tega okolja, da že pozna novomeško Cerkev?

Kako poteka iskanje naslednika, ne vem. Verjetno se bo resno iskanje in poizvedovanje začelo šele s prihodom novega nuncija. Vabim pa vse, da za novega škofa molimo, da bo

sposoben nositi »breme škofovstva« in da bo opravljal škofovsko službo v duhu služenja po zgledu papeža Frančiška in vseh drugih svetniških papežev v zadnjem času. Danes je potrebna predstojniku velika potrpežljivost, samo formalna avtoriteta ni dovolj. Če je novi škof iz škofije in jo pozna, je po eni strani prednost, iz drugega zornega kota pa to ni nujno.

Ko je škofova odpoved sprejeta, se krajevna Cerkev ne ustavi. Sveti oče je Vašo odpoved sprejel in Vam podaljšal vodenje škofije za eno leto. Kako vidite celotno pastoralno dogajanje v tem letu?

Na zadnji seji Duhovniškega sveta, kjer sem navzoče seznanil s podaljšanjem moje službe, sem se dotaknil prav tega vprašanja. Dejal sem, da delo ne sme zastati in moramo nadaljevati projekte, ki so povezani z Baragovim

ŠKOFIJA NOVO MESTO

zavodom. Škofija je živ organizem in nobena pastoralna dejavnost ne sme zaspati. Vse, česar ne bomo uresničili, se bo nadaljevalo pod mojim naslednikom. Če bi moral šele načrtovati, bi se izgubilo več let.

Po upokojitvi si boste uredili novo domovanje. Ste že kaj načrtovali, kje Vas bomo lahko obiskali?

Že ko smo pred leti od stolne župnije odkupili mežnarijo in jo obnovili, smo računali na stanovanje upokojenega škofa v prvem nadstropju. Vatikanska pravila pravijo, naj upokojeni škof po možnosti ne ostane v stavbi, kjer je živel pred upokojitvijo.

Konec novembra greste na obisk naših misijonarjev na Madagaskar. Prvič v življenju na afriško črno celino?

Ob pogovoru z nekaterimi malgaškimi škofi sem spoznal, da naše misijonarje zelo spoštujejo. Ob 50-letnici zelo uspešnega slovenskega misijona na Madagaskarju sem sprejel povabilo novega škofa iz Farafangane na jugu Madagaskarja, s katerim se pozna že nekaj let. Prej je bil v neki drugi škofiji, potem pa je sprejel to škofijo, ki so se je drugi otepali, ker je revna. Letos sva bila skupaj konec julija na srečanju škofov v Seggauu na avstrijskem Štajerskem. Prav tako me je povabil in opogumil za pot misijonar Tone Kerin, ki je trenutno tudi generalni vikar v škofiji. Na afriški celini pa ne bom prvič, ker sem pred leti ob romanju v Sveto deželo že bil v Egiptu. K sreči potujem še z nekaterimi drugimi duhovniki. Upam, da bo to zanimivo duhovno in pastoralno doživetje, čeprav sem se težko odločil za pot, ker dolgo vožnjo z letalom in z avtom po nemogočih cestah težko prenašam.

Spoštovani gospod škof, zahvaljujem se Vam za pogovor in Vam ob Vašem življenjskem jubileju, iskreno voščim: še na mnoga in zdrava leta!

Hvala tudi tebi za pogovor in za dobre želje ob jubileju.

Pogovarjal se je: Igor Luzar

JAGODE NAŠE PASTORALE

PASTORALNI TEČAJ O DRUŽINAH Z MAJHNIMI OTROKI

V sredo, 5. septembra, je bil v Zavodu Friderika Irenaja Baraga v Novem mestu zanimiv pastoralni tečaj ob začetku novega pastoralnega leta. Letošnja tematika nadaljuje lansko temo in se osredotoča na pastoralno delo z družinami, ki imajo majhne, torej predšolske otroke. Te družine so v posebnem položaju, ki zahteva neprestano skrb za otroke in ukvarjanje s še ne zavestnimi reakcijami malčkov, s čimer pogosto izzivajo ustaljene navade v okolici.

Konkretne spodbude g. Ervina Mozetiča

Na pastoralnem tečaju so najprej spregovorili predavatelji. Ervin Mozetič, vikar za pastoralno škofije Koper in župnik na Markovcu, je iz svoje izkušnje iz več župnij na podlagi številnih primerov predstavil, kako se je mogoče uspešno približati družinam z majhnimi otroki in jim ponuditi prostor, kjer se lahko približajo župnijskemu verskemu življenju. Pogosto je potrebno urediti poseben čas in prostor (ločen od redne župnijske pastorale), kjer se družine počutijo sproščeno, drugi pa njihovih otrok ne obravnavajo kot moteče. Med različnimi možnostmi, ki jih je že preizkusil, je tako navedel: pisno voščilo družinam ob obletnici krsta, to je lahko povezano z vabilom na ta ali oni župnijski praznik, posebno sv. mašo za družine z majhnimi otroki, ohranjanje stika s pari po pripravi na zakon, vabilo na kateheze odraslih, med župnijskimi srečanji za starše organizirano varstvo otrok s strani starejših župljanov, ti lahko otrokom pripovedujejo zgodbe svetnikov ali pravljice, ob oratoriju poseben trenutek kateheze za starše, romanje molitvene podobe ali Svetega

Predavatelji na pastoralnem tečaju

pisma po župniji in zbiranje pri molitvi, ceniti tudi prispevek cerkvenih združenj in gibanj. Seveda vseh teh pobud ni mogoče uresničiti povsod in hkrati. Je pa bilo navržanih veliko idej, ki jih je mogoče uporabiti eno v tej, drugo v drugi župniji. Izkušnje kažejo, da se družine rade udeležijo tudi neformalnih dogodkov. Zato so pogosto priljubljena različna srečanja ali na primer romanja, ki niso neposredno povezana z rednim župnijskim dogajanjem. To je za marsikoga lahko vstopno mesto za stik z župnijskim občestvom. Naslov predavanja g.

Mozetiča »Bog nam ni dal duha boječnosti, temveč duha moči, ljubezni in razumnosti« (2 Tim 1,7) je bil hkrati spodbuda, da se ob resničnih izzivih, ki jih pred nas postavlja pastoralna situacija, ne bi ustrašili, temveč bi se pogumno odločali za delovanje in soočanje s situacijo družin z majhnimi otroki.

Psihološka utemeljitev zakoncev Erzar

V svojem predavanju »Pustite otroke k meni« sta nato zakonca in terapevta dr. Katarina in dr. Tomaž Erzar na strokovnih temeljih predstavila razvoj človeške duševnosti v prvih letih odrasčanja in različne ravni odzivov, od najbolj temeljnih živčnih odzivov, preko duševno-čustvenih, do najbolj prefinjenih socialno-zavednih, ki se razvijajo v varnih medosebnih odnosih pri malem otroku. Zanimivo je bilo spoznanje, da se zavest (in z njo povezan možganski del) pri otroku razvije šele po tretjem letu starosti. Zato ljudje iz prejšnjega obdobja nimamo spomina in se prej še ne moremo zavestno odločati. Malčkove reakcije pred tem obdobjem torej niso zavestne in jih razumsko ne more krotiti. Kot pravita predavatelja, torej ni podivjanih otrok, samo svoje potrebe izražajo drugače, telesno-nezavedno. Zato je naloga odraslih, da otrokov nemir s primernimi sredstvi pomirijo in mu na nezavedni ravni omogočijo izkušnjo, kako pomiriti napetosti v sebi. Ta izkušnja, s katero naj odrasli ne potlačijo otrokove

duševnosti, temveč mu pokaže urejene stopke, kako premagati napetost, bo otroku postala koristen vzorec tudi za poznejše življenje. Od tega, kako odrasli začutijo, da otrok od njih nekaj potrebuje, in kako se na to odzivajo, je odvisno, kako bo kot odrasel človek obvladoval svoje odnose. Predvsem za očete velja, naj bodo čim več s svojimi otroki. Podobno lahko rečemo za duhovnike (moške), da bodo v potrpežljivem stiku z otroki in celimi družinami počasi prepoznali in pridobili izkušnje, kako se odzivati na reakcije majhnih otrok.

Po odmoru je sledilo delo po dekanijah in v skupini katehistinj, na podlagi katerega je ob koncu stekel še kratek pogovor s predavatelji, ki se je zavrtel predvsem okrog vprašanja, kako pridobiti številne sodelavce za bogate pobude, ki jih je predstavil g. Mozetič, in okrog vprašanja, kako umiriti otroke, ki v določenem trenutku lahko motijo bogoslužje.

Povzel Janko Pirc, škofjski tajnik

Udeleženci pastoralnega tečaja

JAGODE NAŠE PASTORALE

PRIROČNIK IN SREČANJA ZA ŽPS

Predvidevam, da ste priročnik za delo z župnijskimi pastoralnimi sveti že prelistali in se na hitro seznanili z vsebino.

Priročnik ENO SRCE IN ENA DUŠA želi naša prizadevanja usmeriti v služenje župniji. Usmerja nas v odkrivanje sodelavcev, v prepoznavanje njihovih darov in v vzgojo sodelavcev – naslednikov. Spodbuja nas, da delamo župnijo vedno bolj podobno družini, kjer se naloge in avtoriteta prenašajo na naslednike. Prostor, kjer se čuti sprejetega in varnega vsak, ki živi v njem, in prostor, ki je vedno bolj vabljen tudi za oddaljene. Dejansko gre za to, da naše župnije vedno bolj postajajo Božje kraljestvo, ki ni kraj ali končni cilj, ampak gibanje, ki se dogaja v človeških srcih, ki so zanj odprta.

Za lažje razumevanje priročnika vam svetujem, da si preberete knjigo PRENOVITEV, ki jo je izdala založba Emanuel in predstavlja neke vrste kontekst in konkretno pomoč. Res je sicer, da ni »zveličavna« in da je vsebina »ameriška«, vendar zakaj se ne bi ozrli še tja, če nam pač ponuja konkretno pomoč in nasvete? Marsikdo se je sicer ustavil že na sredini, vendar naj vas slog ne odvrne, da ne bi prišli do konca.

Dekanijska srečanja za člane ŽPS

Na temo letošnjega priročnika bodo letos v mesecu novembru tudi skupna dekanijska srečanja članov ŽPS.

V dekaniji Novo mesto bo srečanje v soboto, 10. 11., ob 10. uri v Baragovem zavodu v Šmihelu. Zbrane bo nagovoril dr. Alfons Žibert. Naslov njegovega predavanja bo VIRI MOČI V ŽUPNIJI. Vsebinsko se bo navezal na letošnji priročnik in skušal člane ŽPS spodbuditi k razmišljanju, kako in kje vse lahko sodelujejo ter odkrivajo nove rešitve, ki bi župnijo spremenile in bi župnijsko občestvo postalo sprejemljivejše za oddaljene kot tudi drug za drugega. Nagovoru, ki bo trajal približno 45 minut, bo sledilo delo po skupinah in poročanje voditeljev skupin.

V dekaniji Črnomelj bo srečanje na nedeljo Kristusa Kralja, 25. 11.

ŠKOFIJA NOVO MESTO

V dekaniji Kočevje bo srečanje na nedeljo Kristusa Kralja, 25. 11., ob 14. uri. Zbrane bosta na temo župnije nagovorila zakonca Čušin. Gregor bo spregovoril z vidika očeta, kako gleda na vzgojo otrok, saj jih je v cerkvi vedno manj. Kaj se je zgodilo ali kaj smo napravili z družinami, da so se odmaknile od svojega poslanstva, vzgoje otrok v veri? Kje je njihovo ustno oznanilo otrokom? Smo jim iz rok vzeli njihovo nalogo in avtoriteto? V evangeliju namreč beremo, da je Jezus Božjo besedo razlagal staršem, in ne otrokom. Otroke je imel samo rad in jih je blagoslavljal (prim. Mt, Mr in Lk). Otroci so že kakor otroci. Odrasli pa ...

V dekaniji Žužemberk bo srečanje na nedeljo Kristusa Kralja, 25. 11., z naslovom Župnija, kot eno srce in ena duša. Zbrane bo nagovoril upokojeni nadškof msgr. Alojzij Uran.

V dekaniji Trebnje bo srečanje v obliki romanja, in sicer v nedeljo, 14. 10. Obiskali

bodo jezuite in cerkev sv. Jožefa v Ljubljani. Predstavniki Družbe Jezusove bo orisal pastoralno delovanje v župniji. V cerkvi bodo liturgije Matere Božje, v dvorani pa bo predavala gospa Sonja Pungertnik, radijska voditeljica in borka za enakost slepih.

V dekaniji Leskovec bo srečanje na nedeljo Kristusa Kralja, 25. 11., v Podbočju – Sv. Križ. Zbranim bo o svojem delu z laiki govoril g. Ervin Mozetič, ki ima tudi veliko izkušenj, kako pridobiti oddaljene in jim dati mesto v župniji. Predavanju bo sledil pogovor.

Januarska škofijska duhovna obnova za tajnike ŽPS bo v soboto, 19. 1. 2019, na škofiji. Začetek bo s sveto mašo v stolnici. **Škofijsko srečanje članov ŽPS na Zaplazu** bo 26. maja 2019.

Vsem voditeljem in članom ŽPS želim Božjega blagoslova pri vašem delu in vodstva Svetega Duha.

Tadej Kersnič, škofijski referent za ŽPS

»Pot služenja je najučinkovitejše zdravilo proti bolezni iskanja prvih mest. To je zdravilo za povzpetnike, iskalce prvih mest, ki okužuje številne človeške kontekste in ne prizanaša kristjanom, Božjemu ljudstvu in tudi cerkveni hierarhiji. Zato kot Kristusovi učenci sprejmemo ta evangelij kot klic k spreobrnjenju, da bomo s pogumom in velikodušnostjo pričevali Cerkev, ki se sklanja k nogam zadnjih, da bi jim z ljubeznijo in preprostostjo služila«.

papež Francišek

JAGODE NAŠE PASTORALE

DELO Z MLADIMI V LUČI SINODE MLADIH

»Na mladih svet stoji« radi rečemo – pa tudi mislimo tako? Večkrat se zalotimo v misli ali besedi, ko kritiziramo današnjo mladino in njen način življenja.

V letošnjem letu mi je gospod škof naložil nalogo voditelja škofijske pastoralne mladine (ŠOM) in tako dal priložnost, da za mlade in za tiste, ki delajo z mladimi, naredim nekaj več, kot to zmorem v župniji Krka in kot voditelj zakristanov v naši škofiji. Delo z mladino me je že od nekdaj veselilo. Rad se spomnim ustanovitve skavtov v Šentjerneju, sodelovanja na oratorijih, dela v mladinskih skupinah na Mirni, v Kočevju, Črnomlju in Dragatušu. Njihova razigranost in moč me vedno premakne iz stanja mirovanja – pa naj bo to kolesarska tura, pohod, ogled dobrega filma ali pa zgolj živahen pogovor ob slavnem prigrizku in pici. Svoje poslanstvo pa izpolnim, kot sam čutim, ko jim ponesem znanje o zdravi veri ter jim podelim živega Gospoda v zakramentih.

»Potem se bo zgodilo; razlil bom svojega Duha na vse meso in prerokovali bodo vaši sinovi in hčere, vaši starčki bodo sanjali sanje, vaši mladeniči bodo gledali videnja.« (Joel 3,1)

S tem svetopisemskim odlomkom je sveti oče Frančišek pričel predsinalno srečanje. V mesecu oktobru poteka sinoda škofov s svetim očetom na temo mladih z naslovom Mladi, vera in razločevanje poklicanosti.

Sveti oče želi stopiti naproti mladim, ki so tako tudi preko družbenih medijev in ankete na spletu lahko sodelovali že v pripravi na pripravljalni dokument, ki je izšel v mesecu marcu. Škofje imajo tako v Rimu trden kompas, kaj mladi doživljajo v Cerkvi. Razmere v svetu pa so za mlade različne in za (pre)mnoge zelo težavne.

Kot voditelj ŠOM-a si želim, da bi mladi spoznali Kristusa in potem v veselju ponesli evangelij vrstnikom. Predsinalni dokument nakazuje nove smernice v obliki konkretnih predlogov, kako naj krajevna Cerkve vstopi v dialog z mladim svetom:

- **multimedija, evangelizacija na spletu;**
- **konkretne izkušnje služenja v gibanjih in misijonskih deželah v času prostega leta na fakulteti;**
- **približati se mladim prek lepote in umetnosti;**
- **z njimi moliti (adoracija, meditacija, kontemplacija) ter utrjevati vero ob pričevanju vrstnikov, itd.**

Temeljno je torej dejstvo, da pastoralno mladim oblikujemo na spoštovanju in dialogu z njimi.

Dejan Pavlin, voditelj Škofijskega odbora za mladino (ŠOM)

Z OBNOVO CERKVE OBLIKUJEMO ŽIVO OBČESTVO

Ob celoviti obnovi župnijske cerkve v Zagradcu

Lanskega avgusta sem ob prebiranju župnijske kronike ugotovil, da naša župnija v letu 2018 obhaja 230 let od prihoda prvega stalnega duhovnika v ta čudoviti kraj. Z g. Antonom Kreševičem se je avgusta 1788 začela pisati zgodovina zagraške župnije. Pod njegovim vodstvom so začeli zidati novo cerkev in župnišče. Z fužinskimi delavci, obrtniki, kmeti, njihovimi deklami in hlapi so podrli dotedanjo premajhno cerkvico Matere Božje Čistega Spočetja in ob sobotah v vsakem vremenu v štirih letih postavili novo. Leta 1797 je nadškof blagoslovil to cerkev, ki je služila kot dekanijska Marijina romarska cerkev. Pred 120 leti, leta 1898, je župnik Ignacij Vrančič naročil izdelavo novega glavnega oltarja Marije Brezmadežne pri mojstru Janezu Vurniku ml. iz Radovljice. Naslednje leto je ob blagoslovitvi novega oltarja, ki jo je opravil kanonik in žužemberški dekan Tavčar, zgodovinopisec zagraške kronike zapisal, da je ni bolj ljubke Marijine cerkve od izvira do izliva reke Krke, kot je *Marije Brezmadežne v Zagradcu*.

Ob delno obnovljeni notranjščini župnijske cerkve z že dokončanimi sušilnimi ometi, urejeno električno napeljavo in novimi zidnimi svetili, ob prepleškani cerkvi, obnovljenih stranskih oltarjih in nekdanji stiški baročni prižnici sem z dvomom v srcu in pobožno željo konec lanskega oktobra oznanil, da bomo poskušali restavrirati še Vurnikov glavni Marijin oltar, ki ga je po 120 letih močno načel zob časa. Niti v sanjah si nisem predstavljal, da se

Župnijska cerkev v Zagradcu

bo v samo štirih mesecih javilo kar 19 posameznikov in družin k 1.000 evrov vrednemu botrstvu. Po vlogi oddani na Občino Ivančna Gorica pa sem dobil tudi občinsko zagotovilo za subvencijo. Pozneje so se pridružili še štirje botri. Velikodušnost botrov pa je sprožila učinek domin in s skupnimi močmi smo se zagnano lotili izvedbe odboja fasadnega cokla, drenaže, fasade na župnijski cerkvi, ometa in barvanja cokla, izdelave novih glavnih in stranskih hrastovih vhodnih vrat, ureditve pokopališča z asfaltiranjem v sodelovanju s Krajevno skupnostjo Zagradec ter izdelave novega ambona in daritvenega oltarja – vse pod nadzorstvom Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije in njegove predstavnice gospe Sabine Ravnika. V slabem letu smo ob vseh župnijskih praznikih ter pastoralnih in zakramentalnih slovesnostih izdali tudi prvi zagraški mladinski roman z naslovom Stopinja v skali. Izjemno delo rojakinje,

JAGODE NAŠE PASTORALE

pisateljice Sabine Koželj Horvat s prepletom krščanske ikonografije, skrivnostne mitologije in zgodovinskih dogodkov oriše značilnosti suhokranjskega prostora od Ivančne Gorice do Žužemberka. V februarju smo izvedli bogato štiridnevno duhovno obnovo pod vodstvom kapucina patra Jožeta Smukavca in sestre Gražyne Mech, do žegnanja pa končali obnovo župnijske cerkve.

Ljubezen do Boga, njegovega božjega kraljestva na zemlji, ki je Cerkev, in ljubezen do bližnjega se vedno kaže v dejavni ljubezni do svoje župnije. Zagraški farani so jo v zadnjih dveh letih in pol veliko premogli. Skoraj vse posege v cerkvi so opravili z lastnimi rokami v vseh vremenskih okoliščinah. Žrtvovali so se vsi, mladi in stari, eni z delom, drugi s finančno pomočjo in botrstvom, tretji s streženjem delavcem s hrano in pijačo, spet četrti s stroji in obrtniškimi veščinami, peti z molitvijo. Neverjetno pomoč in sodelovanje

smo doživljali tudi s strani KS Zagradec ter Občine Ivančna Gorica z županom na čelu pri ureditvi pokopališča. Iz dneva v dan, od začetka do danes, smo bolj radostno vzklikali s psalmistom: »Če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo njeni zidarji.« Gospodova roka je bila tudi nad restavratorko in konzervatorko, ki je izrisala načrt in po izdelavi domačega mizarja poslikala ambon ter daritveni oltar s podobami šestih božjih služabnikov in mučencev, ki se vsak na svoj način dotika suhokranjske zemlje: bl. Alojzija Grozdeta, bl. drinskih mučenk Kristine Bojanc in Antonije Fabjan, misijonarja Friderika Baraga, škofa Janeza Gnidovca, škofa Antona Vovka. Vso obnovo je blagoslovil naš škof Andrej Glavan na predvečer Marijinega vnebovzetja, 14. avgusta 2018.

Bogu hvala za čudovita znamenja njegove bližine.

Sašo Kovač, župnik v Zagradcu

Slovesnost blagoslovitve obnovitvenih del

ŠKOFIJA NOVO MESTO

KOMISIJA ZA PREUREDITEV ŽUPNIJ

Komisija za preureditev župnij, ki jo sestavljajo škof msgr. Andrej Glavan, prelat Božidar Metelko, Anton Gnidovec – tajnik DS, dekan Franc Vidmar in župnik Ludvik Žagar, je imela prvo sejo v sredo, 19. 9. 2018. Govorili smo o sedanjih razmerah in predvsem o pripravi izhodišč ter kriterijev za morebitno reorganizacijo župnij v škofiji Novo mesto. Komisija je sprejela naslednje sklepe:

Sklep 1: Župnij ne bomo ukinjali, ampak **pridruževali**. Glede civilne zakonodaje in TRR za vsako pravno osebo se bo potrebno utemeljeno pozanimati. Kakšne so možnosti cerkvene pridružitve in ohranitve cerkvenega naziva župnije, če se civilnopravno župnija ukine.

Sklep 2: Iskanje kriterijev za pridružitve župnije gre v smeri manj kot 250 prebivalcev in 50 nedeljnikov in živosti župnije.

Sklep 3: Pastoralna služba naj predstavi stanje nedeljnikov pri rednih mašah na

podružnicah. Pri manj kot 50 nedeljnikov bomo svetovali, da maše na podružnici ukinejo.

Sklep 4: Na osrednje cerkvene praznike in glavne župnijske slovesnosti naj na podružnicah ne bo svete maše (velika noč, božič, za telovsko procesijo, birma, prvo sveto obhajilo, farno žegnanje).

Sklep 5: V prihodnosti bo o tej temi napisano pastirsko pismo.

Sklep 6: Sklepe sestanka se predstavi na Duhovniškem svetu, ki je odgovoren za ustanavljanje in ukinjanje župnij. Nadaljnje delo te komisije je odvisno od sklepa Duhovniškega sveta.

Sklep 7: Razpravljali smo o številu nedeljskih maš v župnijskih cerkvah. Število maš ne bi smelo presegati potreb nedeljnikov, pri čemer je treba upoštevati velikost župnijske cerkve.

Iz zapisnika povzel Božidar Metelko.

»Iz zgledov teh svetnikov današnjih dni izhajajo nova spreobrnjenja. Vsak mlad človek namreč hrepeni po svetosti in je glede tega zahteven. Potrebuje namreč pristne pričevalce kot oporne točke, pri katerih se lahko navdihuje.«

Na Sinodi mladih 2018

JAGODE NAŠE PASTORALE

»MOJ BRAT LOJZE GROZDE ...«

Po dveh letih je letos zaradi bl. Alojzija Grozdeta na Zaplaz zopet poromal dr. Louis Carnendran, zdravnik kardiolog iz ZDA. Obiskal je tudi Novo mesto in škofa msgr. Andreja Glavana, ob tej priložnosti pa je spregovoril tudi o sebi in svojem odnosu do našega blaženega mučenca.

Dr. Carnendran, kako ste spoznali bl. Alojzija Grozdeta?

Prek spleta sem izvedel, da je bil leta 2010 za blaženega razglašen tudi slovenski mladenič Alojzij Grozde. V Sloveniji nisem poznal še nikogar, zato sem prek spleta skušal priti v stik z nekom, ki bi mi pomagal priti do krajev, kjer je bl. Grozde živel, kar mi je tudi uspelo. Ob obisku znanstvenega simpozija v Zagrebu sem tako pred dvema letoma najel taksi in na Zaplazu so me pristrčno sprejeli domačini, ki so mi pokazali čudoviti Grozdetov oltar in sem jih letos z veseljem spet srečal.

Od kod pa vaše zanimanje za mladega slovenskega mučenca?

Mislim, da danes potrebujemo takih zgledov, kot je bil bl. Alojzij Grozde, ki so kot laiki živeli v sodobnem času in svetu ter so nam laikom posebej blizu. Poleg bl. Grozdeta je v Evropi v 20. stoletju živelo še veliko drugih mladih svetnikov in svetniških kandidatov. V Evropi ste, žal, kar malo pozabili nanje, drugod po svetu, posebej v Latinski Ameriki, Afriki in Aziji, kjer je krščanstvo veliko bolj živo, pa jih še ne poznajo. Moja želja je, da bi po svojih močeh pomagal kristjanom po vsem svetu spoznati te mlade sodobne svetnike.

Obisk dr. Carnendrana (tretji z leve) avgusta 2018 na škofijskem ordinariatu

Kateri sodobni svetniki so vam posebej blizu?

To je denimo mladi hrvaški profesor bl. Ivan Merz, ki je umrl v Zagrebu leta 1928. Navdušen je bil nad škofom Antonom Mahničem in je po njegovem zgledu med hrvaško mladino širili Katoliško akcijo in orlovsko gibanje. V sodelovanju s postulatorjem p. Božidarjem Nagyjem sem finančno podprl prevod osebnih dnevnikov bl. Ivana Merza v angleščino. Angleški

prevod je bil letos objavljen na spletu in ga lahko berejo po vsem svetu. Upam, da bo kmalu izšel tudi slovenski prevod njegovega življenjepisa. Blizu so mi mlada italijanska katoličana bl. Pier Giorgio Frassati iz Torina in bl. Alberto Marvelli iz Riminija, francoski mučenec Marcel Callo, ki je leta 1945 komaj 23-leten umrl v koncentracijskem taborišču, in Španec sv. Rafael Arnáiz Barón.

Zakaj vam je bl. Alojzij Grozde tako blizu?

Prepoznam se v njegovi življenjski zgodbi. Imel je težko otroštvo, zaznamovan kot nezakonski otrok je nekaj let odraščal ob odsotnosti staršev, pozneje pa z materjo in očimom. V svojem otroštvu sem imel podobne težke izkušnje. Moja starša sta se poročila, ko je bila mati še zelo mlada. Ko je oče sčasoma postajal nasilen, se je mati odločila, da ga bo skupaj z nami otroki zapustila. Tako dejanje je bilo v našem okolju nekaj sramotnega in smo to prikrivali. Otroci smo odraščali brez očeta in brez njegove podpore nas je morala mati sama preživljati. Bl. Alojzij Grozde kljub težkim razmeram ni obupal, ampak je postal najboljši učenec in goreč kristjan. V njem vidim resničnega brata.

Tudi vi niste obupali, ampak ste postali zdravnik v ZDA, doma pa ste iz Indije ...

Da, doma sem iz mesta Pondicherry ob Bengalskem zalivu. To mesto je bilo nekdaj francoska kolonija, zato je v njem veliko cerkva in precej spominja na evropska mesta, dobra desetina prebivalcev pa je katoličanov. Od tod tudi moje francosko

ime, čeprav so Francozi mesto prepustili Indiji že leta 1954. V Indiji sem doštudiral medicino, potem pa sem odšel v ZDA, kjer sem moral dopolniti študij v skladu z ameriškimi predpisi. Nekaj let sem bil zdravnik v bolnišnici za vojaške veterane, za kar med domačimi zdravniki ni zanimanja. Končno sem dobil ameriško državljanstvo in zdaj delam kot kardiolog na Floridi. Kar nekaj mojih sorodnikov se je iz Indije priselilo v ZDA, še več jih je odšlo v Veliko Britanijo. Eden izmed mojih bratov pa je torej tudi v Sloveniji ☺

Kakšni pa so vaši načrti?

V ZDA ni nič nenavadnega, da po nekaj letih zamenjaš službo in se preseliš v drugo mesto. Tako sem ravno sredi selitve iz Miamijskega v St. Petersburg na zahodni obali Floride. Za svojega brata Lojzeta Grozdeteta pa si želim, da bi našli prevajalca njegovih pesmi iz slovenščine v angleščino. V različne jezike je že prevedena molitev na njegovo priprošnjo in morda se bo na drugem koncu sveta zgodil čudež na Grozdetovo priprošnjo, tako da bo lahko razglašen za svetnika. Kot veste, režiser David Sipoš snema dokumentarno-igrani film o bl. Grozdetu. Z Davidom sva stalno v stiku prek spleta in veseli me, da bodo film v prevodu lahko gledali v ZDA, Nigeriji ali pa v Indiji. Naša skupna dolžnost je, da take sodobne svetniške vzornike spoznajo po vsem svetu!

Pogovarjal se je Tomaž Maras

LE ENO JE POTREBNO – PONESTI EVANGELIJ VSEM

Častitljivi Božji služabnik Friderik Irenej Baraga in njegov
misijonski zagon

Razmišljanje ob misijonski nedelji, 21. oktobra 2018, v Trebnjem

Letošnje leto je za Cerkev na Slovenskem in v Ameriki zaznamovano s praznovanjem. Bogato je bilo dogajanje v naši novomeški škofiji, zlasti v župnijah Dobrnič in Trebnje. Praznujemo 150. obletnico smrti svetniškega škofa Baraga, ki je pustil pečat v srcih mnogih Slovencev, zlasti pa med ameriški Indijanci. Njegovo življenjsko vodilo *Le eno je potrebno*, in to zveličanje duš, je odsevalo na vsakem njegovem koraku ali besedi. Naj bo v začetni zagnanosti, ki jo je začutil na svojem študiju na Dunaju ob velikem duhovnem človeku Klemenu Dvoržaku, ali pa v pastoralnem delovanju v Šmartinu pri Kranju in v Metliki. Vsak izmed nas mora pri Baragu občudovati njegovo ljubezen do Kristusa in njegovo gorečnost, ki jo je živel kot pravi dobri pastir. Nam Slovincem je dal »Dušno pašo«, ki je bila mnogim generacijam zvesti molitveni priročnik. Župljanom v Metliki je iz svojih prihrankov kupil slike križevega pota, ki še zmeraj pričujejo o njegovi zavzetosti za obujanje ljudskih pobožnosti. Razmišljam o tem, kolikokrat že je v župnijski cerkvi sv. Nikolaja pred temi svetimi podobami

pokleknilo koleno: *Molimo te Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.*

Bogu smo hvaležni za Friderikov veliki korak, da je svoje oči uprl proti Ameriki, kamor je leta 1831 prispel na prvi misijon v Krivo drevo na obrežje Michiganskega jezera, k Indijancem iz rodu Otavanov. Občudujemo ga, da je znal svoje talente in znanje resnično uporabiti za oznanjevanje evangelija: sestavil je slovar in slovnico otavanskega jezika. Kakšen je bil trud na misijonskih postojankah ob Veliki reki, v La Pointu, L'Ansu ... Velik zgled nam je, ker ga občudujemo, kako se je odrekel marsikateremu udobju, se odtegoval gmotnim dobrinam in naredil vse za širitev misijona, gradnjo cerkva in drugih zgradb. Vedel je, da evangelij ne pozna meja, kadar je šlo za rešitev duš. Vedno je živel za druge in zato je bil velik. Bil je *unus pastor – pastor bonus*: en pastir – dober pastir. Svojim Indijancem je kot pastir dal vedeti, da je Jezus Kristus umrl in vstal za vsakega izmed nas, da se daruje za našo svobodo in nas vse vabi, naj odkrivamo ter oznanjamo pravi in polni smisel našega življenja.

Papež Frančišek v letošnji poslanici za misijonsko nedeljo, ki jo posebej namenja mladim, pravi, da se poslanstvo

oznanjevanja dogaja po »okužbi ljubezni, ko veselje in navdušenje izražata na novo odkrit smisel in polnost življenja«. Baraga je bil zaradi ljubezni do Jezusa »okužen« s to močjo ljubezni, ki gre vse do skrajnih meja sveta – in to je tudi dobro dokazal! Nobeno okolje ni bilo preveč zanj; kljub temu da je tudi na slovenskih tleh doživljal nasprotovanja in sovražstvo celo iz duhovniških vrst, je znal vedno preiti k bistvu – Ljubezni, ki ima obraz in ime Jezusa Kristusa. Tudi danes še vedno čaka veliko ljudi, ki bi se

radi srečali s Kristusom. Mogoče res ne moremo oditi vsi v misijone, vendar se kljub temu potrudimo: darujemo ob letošnji misijonski nedelji, se odločimo za botrstvo, se včlanimo v Misijonsko molitveno zvezo, berimo Misijonska obzorja ... Potrebni so najprej majhni koraki!

Radi se priporočajmo škofu Baragu, še naprej ga občudujemo in posnemajmo v njegovi gorečnosti za evangelij!

Matej Gnidovec,
škofjski animator za misijone

»Bog nas namreč sprejme takšne kot smo, a nas ne pusti takšnih kot smo, saj nas preoblikuje v nove može in žene. Odločilna je primerjava med Cerkvijo in reševalnim splavom v iskanju mladih, ki so se od utrujenosti izgubili. Kristus je namreč takšno sidro, zaradi katerega brodolom ni možen«.

Na Sinodi mladih 2018

celoletna

ŠOLA ZA ZAKON

Šola poteka od novembra do maja.
Srečanja so vsakih 14 dni.
Samó za pogumne ...

www.najina-pot.rkc.si/sola-za-zakon

 Šola za zakon

JAGODE NAŠE PASTORALE

SALEZIJSKIM SRCEM

Sestre Hčere Marije Pomočnice v Novem mestu

Z novim pastoralnim letom je sestrška skupnost v Šmihelu v Novem mestu dobila nov obraz. Še vedno smo tu Hčere Marije pomočnice (HMP), don Boskove salezijanke. Štiri sestre so odšle, nasledile smo jih tri: s. Damjana Tramte, s. Anica Sabljak in s. Marija Zabret. V duhu redovniške razpoložljivosti sprejemamo izziv, kako nadaljevati začeto poslanstvo sester v samem mestu in okolici. Najprej je tu vidik pričevanja za Boga. Redovnik, redovnica naj bosta predvsem to: znamenje Božje navzočnosti. V hvaležnosti za duhovni poklic gradimo sestrinsko skupnost v molitvi, delu, veselju, zanimanju za življenje kraja in ljudi, v razdajanju za potrebe. V močni povezanosti z redovno družino hčera Marije Pomočnice v domovini in po vsem svetu, kateri pripadamo, namenjamo posebno pozornost mladim. V duhu naših ustanoviteljev sv. Janeza Boska in sv. Marije Dominike Mazzarello nam je pri srcu področje vzgoje in evangelizacije. Tako so usmerjene tudi naše dejavnosti. Opravljamo različne naloge v katehezi okoliških župnij, delamo z animatorji in jim pomagamo pri izvedbi oratorija, skrbimo za vodstvo ter duhovno spremstvo Katehetsko-pastoralne šole in Skupnosti katehistinj in katehistov, pripravljamo svetopisemske urice za najmlajše, marijansko animacijo, misijonsko prostovoljstvo ipd. Vključujemo se v milostni čas priprave in samega misijona v Novem mestu. Zavzeto spremljamo škofovsko sinodo s temo: Mladi, vera in razločevanje poklicanosti ter se

sprašujemo, kaj bi še lahko storile za to, da bi mladi odkrili Božji načrt ter ga uresničili. Največja sreča je odkriti svoje življenje kot dar in ga živeti za velike in plemenite cilje. Z našim pričevanjem in delovanjem želimo dodati kakšno »jagodo« v življenje Cerkve naše škofije in vsega sveta.

sestre HMP v Novem mestu

Sestrška skupnost v Šmihelu (z leve): s. Marija Zabret, s. Damjana Tramte in s. Anica Sabljak.

ŠKOFIJA NOVO MESTO

DELOVNA AKCIJA MLADIH ZA ZEDINJEN SVET – »SUMMERJOB«

Med 12. in 18. avgustom 2018 se je v župniji Sveti Križ – Podbočje nekaj dogajalo. Na Marijin praznik smo pri maši videli skupino mladih.

Že prej je v župnijskih oznanilih pisalo o Poletni delovni akciji »Summerjob«. Gre za mednarodni prostovoljski delovni tabor za mlade (Mladi za zedinjen svet), ki je bil letos v Sloveniji že petič. Njegov namen je s fizično in finančno pomočjo odgovarjati na konkretne potrebe lokalnega prebivalstva, hkrati pa

spodbuditi utrjevanje medsebojnih odnosov. Ob dopoldnevnih ponudijo svoje roke in pod vodstvom starejših mojstrov pomagajo tistim, ki sami zaradi fizičnih ali drugih omejitev ne morejo postoriti dela sami. Popoldnevi pa so namenjen duhovni obnovi, dnevni maši (duhovnik Tine) in druženju.

Veseli smo, da so tokrat izbrali naš konec in se nastanili v Leničevem domu. Že v juniju smo se prvič slišali z vodjo skupine Valerijo Dolenšek, ki je za pomoč in sodelovanje prosila našo Župnijsko karitas. Vsekakor smo se odzvali in resno stopili v akcijo! Potrebno je bilo kar nekaj pogovorov z družinami in posamezniki, za katere smo menili, da so potrebni pomoči. Že v soboto je prišla skupina, ki si je »delovišča« ogledala in popisala, kaj vse je potrebno postoriti in koliko je v naši moči. Na področju naše Karitas je bilo sedem (+2) delovišč, v okolici pa še sedem. Aktivno smo sodelovali po telefonu, sestankovali, hodili do sponzorjev in pripravljali vse potrebno. S strani Karitas Sv. Križ – Podbočje smo pridobili kar 40 sponzorjev za material in hrano, za kar se jim v imenu prejemnikov še enkrat iskreno zahvaljujemo. Prejeli smo v skupni vrednosti približno 5.500 € darov v obliki materialnih sredstev in hrane.

Šestdeset ljudi, ki so dali na voljo svoj čas, roke in veliko dobre volje, je bilo potrebno tudi nahraniti. Veliko je bilo beljenja, me-njavanja talnih oblog, ponekod tudi nova napeljava elektrike, izolacija hiše, žaganje drv

Spoštovani!

Hvala, da ste nam minuli teden odprli vrata svojega doma in (predvsem) srca. Z veseljem se bomo spominjali dela – za nami je teden, poln sveže prebeljenih sten, postavljene ograje, popravljenih streh, predvsem pa – dogodivščin in novih odnosov, ki smo jih zgradili. Hvala za vso odprtost in vse trenutke, ki smo jih preživeli skupaj!

»Udeleženci Summerjoba«

JAGODE NAŠE PASTORALE

za zimo in še in še ... Enega delovišča smo se lotili že pred prihodom skupine, eno pa nam je ostalo za začetek septembra.

Delovna akcija nam je prinesla svež veter za nadaljnje delo v Karitas. Videti v očeh mladih zagon in iskreno željo po pomoči potrebnim je nekaj, česar ne pozabiš. Ta iskra se je srčno delila in prenesla med nas in verjamem, da tudi med vas. V prihodnje vabljeni še v večjem

številu vsi, ki čutite, da je pomoč potrebna in dobrodošla ljudem iz našega okolja. Delo in dobrota naj tako še naprej združujeta ljudi. Zdaj veste, kako delavna je Karitas in kam se obrniti, ko želite kakor koli pomagati.

Naj duh »Mladih za zedinjen svet« živi z nami vsemi!

Justina Colner, tajnica Župnijske karitas Sv. Križ – Podbočje

POLETNA DUHOVNA OBNOVA BOGOSLOVCEV

V novo študijsko leto vstopamo štirje bogoslovci novomeške škofije. Janez in Jakob bosta obiskovala 4. letnik, Benjamin in Blaž pa 5. letnik. Meseca avgusta smo se zbrali na duhovni obnovi, ki jih zadnjih nekaj let vodijo različni župniki naše škofije. Letos je to nalogo prevzel metliški župnik g. Primož Bertalančič, vsi skupaj pa smo bivali na Suhorju.

Lepo in prijetno je, ko lahko sobratje preživijo nekaj časa skupaj. Še posebej, če smo lahko poleti daleč od študija in težav v semenišču. Novomeški bogoslovci se še posebej trudimo, da bi med seboj dobro sodelovali. Hkrati pa je pomembno, da spoznamo tudi življenje različnih župnij naše škofije, izzive, s katerimi se ukvarjajo župniki, in načine, kako razni duhovniki živijo svoje duhovniško poslanstvo. Prav to nam je skozi večkratne dnevne pogovore želel prikazati g. Bertalančič.

Težko gremo mimo vprašanja, kako naj duhovnik ob obilici dela na župniji skrbi za rast svojega odnosa z Gospodom. Večkrat se lahko zalotimo, da se ukvarjamo z raznimi stvarmi in

dejavnostmi v semenišču ali župnišču, Boga pa postavimo na stranski tir. S skupno molitvijo, iskrenimi pogovori in premišljevanji smo skušali odkrivati poti, po katerih bi bilo najbolje hoditi. Pravzaprav nas vse kar kmalu čaka velika sprememba v življenju, ko bomo študentsko življenje zamenjali za zakramentalno delo med ljudmi naše škofije.

Nasmejanih obrazov smo se po duhovni obnovi vsi skupaj odpravili v Novo mesto in pozvonili pri g. škofu Andreju. Vedno nas toplo sprejme, mi pa mu tudi z veseljem pokažemo, da vztrajamo in se veselimo dela, ki nas čaka.

Blaž Franko

ŠKOFIJA NOVO MESTO

DUHOVNIŠKA REKOLEKCIJA SKOZI OČI NOVOMAŠNIKA

Po končanem študiju, ko minejo novomašne slovesnosti in ko se še niti se ne zaveš v celoti duhovniškega poslanstva ali službe, postopoma pridejo tudi prva uradna srečanja duhovniškega zbora ob svojem škofu. Tako sem letos to doživljal jaz.

V sproščenem ozračju, vsak s svojim načinom dobre volje smo duhovniki zadnjo sredo v avgustu na Studencu, kjer nas je v župnijski cerkvi in pod lipo lepo sprejel tamkajšnji župnik Anton Bobič, pričeli tokratno rekolekcijo. Sam sem bil prvič v krajih, ki so povezani z otroštvom blažene ga Alojzija Grozdeta. Na rekolekcije smo

hodili že ves čas tudi bogoslovci, letos pa je zame bilo prvič v družbi sobratov duhovnikov. Ob takem druženju spoznaš, da si res del prezbiterija, saj me je veliko duhovnikov pozorno povprašalo, kako je kaj in če sem se že navadil na novo službo. Srečanje je minilo v bratskem duhu in druženju, ki je duhovnikom dobro delo pred začetkom novega veroučnega leta. Menim, da so takšna druženja dobra in da je prav, da vsakič na drugem kraju spoznavamo duhovno in kulturno dediščino naše škofije.

Branko Jurejevčič, novomašnik

ŠKOFIJSKO SREČANJE MINISTRANTOV IN MOLITVENI DAN ZA DUHOVNE POKLICE 2018

Če mene Jezus privlači, če njegov glas ogreje moje srce, je to milost Boga Očeta, ki je vame položil željo po ljubezni, po resnici, po življenju in lepoti ... In v polnosti je Jezus prav to! Ob tem lahko bolje razumemo skrivnost klica, zlasti klica v posebno posvetitev. (papež Frančišek)

S to spodbudo smo v soboto, 8. septembra, na Zaplazu začeli vsakoletni molitveni dan za nove duhovne poklice. Ob tej priložnosti smo imeli tudi škofijsko srečanje ministrantov. Tako kot lansko leto je bil za ministrante pripravljen poseben program, ki ga je letos vodil bogoslovec Jakob Piletič. Ministrantom

je približal lepoto liturgije in svete maše, pripravili pa so tudi sodelovanje pri darovanju, kjer so gospodu škofu izročili križ, srce in spominsko kartico, ki so jo potem dobili vsi udeleženci molitvenega dne, na njej pa je bilo geslo bl. škofa Slomška »Sveta vera bodi vam luč«, ki je kažipot tudi našega življenja,

JAGODE NAŠE PASTORALE

saj kolikor bolj bomo dovolili prižigati luč vere v naših srcih, toliko bolj bomo tudi drugim prižigali luč vere, upanja in ljubezni.

Ob 10. uri se je začela sveta maša, ki jo je ob somaševanju duhovnikov vodil škof Andrej Glavan. Vsi ministranti so bili v liturgičnih oblačilih, največji pa so skupaj z bogoslovci oblikovali slovesno asistenco. Med sveto mašo je bil bogoslovec Benjamin Jarkovič uradno sprejet med kandidate za diakonsko posvečenje.

Po maši je bilo prijetno srečanje s škofom, na katerem so ministranti iz posameznih župnij gospodu škofu kratko opisali svoje dejavnosti v župniji.

Vesel sem, da se nas je ta dan zbralo toliko pri Mariji in bl. Alojziju na Zaplazu. To je bil res zelo pomemben dan za nas, za naše župnije, za naše škofije, za vso Cerkev. Srčno si želim, da bi tudi po poti tega srečanja in molitve mnogi mladi postali »sodelavci veselja«. Da bi prinašali upanje za prihodnost, da bi opozarjali na napake in s prstom kazali

Ministranti s škofom ob relikvijah bl. Alojzija Grozdeta

na Kristusa, ki edini obljublja večno življenje, srečo in mir.

Izročili smo ta dan Mariji iz Nazareta, na njen rojstni dan. Ona je kot mlado dekle, potem ko ji je Bog namenil svoj ljubeči pogled, rekla Gospodu svoj »Zgodi se!«. Da bi tudi sedaj mnogi mladi fantje in dekleta odgovorili na ponujeno Gospodovo roko, jo prijeli ter se pustili voditi do veselja polnega in velikodušnega odgovora »Tukaj sem«!

Boštjan Gorišek, škofijski referent za ministrante in duhovne poklice

Srečanje ministrantov na Zaplazu

ŠKOFIJA NOVO MESTO

SIMPOZIJ CERKVENIH PRAVNIKOV – OTOČEC 2018

Novosti, praksa in izmenjava izkušenj na področju ničnostnih zakonskih postopkov so bile vodilne niti XII. mednarodnega simpozija cerkvenih pravnikov Hrvaške, Slovenije, BiH in Srbije, ki je potekalo pod pokroviteljstvom Hrvaškega kanonističnega društva (HKD) v sodelovanju s Teološko fakulteto v Zagrebu, Nadškofijo Ljubljana, Škofijo Novo mesto in Hrvaško škofovsko konferenco. Simpozij z naslovom: ***Personalne predpostavke za novi postopek ugotavljanja ničnosti zakona*** je bil v petek, 12., in v soboto, 13. oktobra, v Šport hotelu na Otočcu. Udeležilo se ga je skoraj 80 cerkvenih pravnikov, sodelavcev in uslužbencev cerkvenih sodišč iz Hrvaške, Slovenije, BiH in Srbije.

Znanstveno srečanje je že dvanaajsto leto zapored pripravilo Hrvaško kanonistično društvo. Na pobudo dr. Andreja Sajeta je bilo letos prvič v Sloveniji, zato so se ga v večjem številu udeležili tudi sodelavci cerkvenih sodišč iz Ljubljane, Maribora in Novega mesta, kjer je sodišče za skrajšane postopke. Predsednica HKD je doc. dr. Lucija Boljat, duhovni voditelj pa dubrovniški škof msgr. Mate Uzinić. Članstvo društva je odprto preko nacionalnih meja, saj njegovi člani prihajajo tudi iz sosednjih držav, med drugim iz Slovenije.

Simpozij je bil priložnost za medsebojno spoznavanje sodelavcev cerkvenih sodišč in krajevnih cerkva, za izmenjavo izkušenj iz

Udeleženci simpozija v Šport hotelu na Otočcu

kanonske prakse, utrjevanje prijateljskih vezi ter prijateljstva med sosednjimi narodi.

Zbrane sta na uvodnem srečanju v Hotelu Šport na Otočcu poleg predsednice in duhovnega voditelja pozdravila še novomeški župan Gregor Macedoni in škof msgr. Andrej Glavan, ki se je skupaj s sodelavci sodišča v novomeški škofiji tudi udeležil simpozija.

Simpozij je obravnaval teme kanonskega prava, ki so aktualne za delo na cerkvenih sodiščih. Letos so bili spet v ospredju izzivi, ki jih prinašajo reforma in spremembe zakonodaje glede ugotavljanja ničnosti cerkvenega zakona. Osrednja tema razprav je bila posvečena novostim, ki jih prinaša *motu proprio* papeža Frančiška *Gospod Jezus, usmiljeni sodnik* iz leta 2015. Omenjeni dokument deloma spreminja dosedanje prakso dvostopenjske sodbe v ničnostnih zadevah zakona. Za pravnomočnost sodbe v skrajšanem postopku zadostuje sodba, ki jo izreče škof. Za večjo učinkovitost

postopka pa je uvedena možnost predhodnega pogovora v posvetovalnicah sodišč, kjer lahko stranke dobijo osnovne informacije o postopku, v pogovoru pa ugotovijo okoliščine, ki morda narekujejo možnost za uvedbo t. i. kratkega postopka, ki ga ob sodelovanju za to usposobljenih oseb lahko izvede vsak krajevni škof.

Letošnji simpozij je obravnaval kriterije reforme postopka ugotavljanja ničnosti zakonah s posebnim poudarkom na personalnih predpostavkah in na različnih službah, ki so potrebne za nemoteno delo sodišča, kot so sodniki, branilec vezi, notar. Po novem je v ničnostnih postopkih dana možnost večjega sodelovanja laikov, vsi sodelavci pa morajo biti za delo primerno izobraženi in

usposobljeni. Odlikovati pa jih mora tudi neokrnjen ugled in poštenost.

Ob robu simpozija so udeleženci že v četrtek, 11. oktobra, obiskali tudi Marijino narodno svetišče na Brezjah, Blejski otok in Ljubljano. V petek popoldne pa so v novomeški škofiji obiskali še kartuzijo Pleterje in končali dan z mašo v novomeški stolnici, ki jo je ob dubrovniškem škofu in somaševanju duhovnikov daroval škof Andrej. Večer so udeleženci simpozija sklenili v škofijskem domu ob prijateljskem druženju in večerji. Prihodnje leto bo simpozij zopet v eni izmed škofij na Hrvaškem.

Igor Luzar

ŠKOFIJSKO ROMANJE NA MADŽARSKO

Na letošnje škofijsko romanje smo se odpravili v našo severovzhodno sosedo, na Madžarsko. Duhovno pot je povezoval naš škof Andrej.

Popotovanje smo pričeli v Novem mestu v torek, 16. oktobra, zjutraj. Peljali smo se proti Ljubljani in preko Štajerske per Prekmurja dospeli do Panonske nižine. Prva postaja našega obiska je bila stolnica v Sombotelu, kjer je prejel duhovniško posvečenje mariborski pomožni škof dr. Jožef Smej. Sledila je pot na vzpetino Pannohalma, kjer stoji mogočna stavba benediktinske nadopatiije, ki še danes deluje. Ogledali smo si samostansko cerkev ter

poslopja osnovne in srednje šole, ki jo vodijo benediktinski patri. Prevzel nas je razgled na okoliško ravnino. Obhajali smo sveto mašo, pri kateri je gospod škof opozoril na pomen svetega Martina, ki izhaja s tega področja. Nadaljevali smo pot v glavno mesto Budimpešta, kamor smo prispeli v večernih urah.

V sredo smo si ogledali mesto. Sprehod po mestu smo začeli v mogočni stolnici svetega Štefana.

ŠKOFIJA NOVO MESTO

Udeleženci škofijskega romanja na Madžarsko 2018.

Nato smo se z avtobusom peljali ob Donavi in se povzpeli na »grajski hrib« nad Pešto. Ogledali smo si trdnjavo Ribja kost, kronsko ali Matijevo cerkev ter grajsko palačo z dvorišči. Tam so nas tople presenetili konjeniki elitne madžarske konjenice, ki so uprizorili mimohod. Potem smo se odpravili na sosednji hrib, kjer stoji kip svobode, in uživali v večernem pogledu na mesto. Večerjali smo v gostišču z živo glasbo in plesno skupino, ki nam je zaplesala madžarske ljudske plesne.

Naslednji dan smo zapustili Budimpešto in krenili proti meji s Slovaško, v mesto Esztergom, ki je bil nekaj časa prestolnica Madžarskega kraljestva. Poleg največje cerkve na Madžarskem, ki pripada primasu Madžarske, postavljene v 19. stoletju, stojijo ruševine nekdanje kraljeve palače. Napotili smo se po dolini Donave do Višegrada.

Sledilo je še snidenje s pravoslavnim škofom, ki skrbi za Srbe.

Zadnji dan smo si ogledali Pečuh (madžarsko Pécs), v bližini katerega so Turki leta 1526 v pomembni bitki pri Mohaču zaradi evropske neenotnosti hudo porazili krščansko vojsko.

Povezovala nas je molitev in slovenska pesem ter pričevanje vere madžarskega ljudstva, ki ponosno in odločno stoji na vrednotah svojega prvega krščanskega kralja sv. Štefana. Vidno zadovoljni smo se odpravili proti domovini in bralcem Jagod še s poti pošiljamo lepe pozdrave.

***Janez Meglen in Jakob Piletič,
bogoslovca***

JAGODE NAŠE PASTORALE

DUHOVNIŠKI DNEVI OBLIKOVANJA V STRUNJANU

Duhovniki novomeške škofije se bomo tudi letos zbrali na DUHOVNIŠKIH DNEVIH (DD) – seminarju za duhovnike v Strunjanu od 11. do 14. novembra 2018 opoldne.

DD: »So stalna oblika teološkega izobraževanja in duhovnega oblikovanja ter skušajo graditi prijateljske odnose v škofijskem prezbiteriju. *Udeležba prvih deset let po posvečenju je na duhovniških dnevih obvezna, ostalim duhovnikom pa se zelo priporoča* (prim. SSŠ, 8/07, str. 157).

Geslo – moto ali če hočete naslov DD za letošnje leto je: **»ŽIVIMO NA SVETU, A NISMO OD SVETA«**. Kaj se skriva pod tem geslom, pa nam bodo odstirali tile predavatelji in pričevalci.

Prvo predavanje bo v ponedeljek imel moralni teolog dr. Roman Globokar. Osredotočeno bo na geslo letošnjega leta: **Živimo na svetu, a nismo od sveta**. V drugem delu nam bo g. Gregor Čušin povedal, kako se to praktično kaže v vsakdanjem življenju.

V torek bomo govorili o stalnem diakonatu. Še letos želimo namreč v novomeški škofiji narediti korak naprej, zato bo naslov tega dneva: **(Resnična) PODOBA STALNEGA DIAKONA**. Uvodno misel bo imel predavatelj asistent Milan Čivre, ki je poročen in ima tri otroke. Peto leto se že pripravlja na službo stalnega diakona. Potem bo pa prof. dr. Stanislav Slatinek nadaljeval in njegove misli poglobil.

Onadva želita orisati **IDENTITETO STALNEGA DIAKONA V ODNOSU DO IDENTITETE DUHOVNIKA (ŽUPNIKA) IN VERNIKA LAIKA**.

Zadnji dan – v sredo – bo tema zelo aktualna prav za današnji čas, ker se dotika »krize v Cerkvi in pri njenih oznanjevalcih«. Naslov: **CERKEV JE HKRATI SVÉTA IN VEDNO POTREBNA OČIŠČEVANJA**, *podnaslov: Duhovnik – grešnik, ki mu Bog odpušča*.

Predavatelj bo prof. dr. Anton Štrukelj. Sledilo bo pričevanje g. Mirana Candellarija, ki bo duhovnikom predstavil izzive pa tudi težave, s katerimi se laiki srečujejo pri svojem poslanstvu Jezusovih prič v svetu.

Tudi letos Komisija za permanentno oblikovanje duhovnikov (POD) priporoča DD vsem duhovnikom – tudi starejšim. Rezervirajte si te dneve kljub pastoralnemu delu in katehezi, ki jo imate na župnijah. Če je pri kom problem plačila, naj nas seznami, da bomo z dobro voljo zadevo rešili. Prosimo, da se čim prej prijavite, vsaj do konca meseca oktobra, da vemo, koliko sob moramo naročiti.

Božidar Metelko, voditelj Komisije za Permanentno oblikovanje duhovnikov

ŠKOFIJA NOVO MESTO

PRED MISIJONOM V NOVEM MESTU

Od 16. do 25. novembra 2018

V času, ko pripravljam ta prispevek, se končuje oblikovanje bogatega misijonskega programa za desetdnevni misijon v Novem mestu. Pripravljamo ga tri mestne župnije: stolna, šmihelska in kloštrska. Za nami so številni sestanki in srečanja ter dogovori, ki smo končno sprejeli obliko in potek misijonskega dogajanja.

Poleg svetih maš, pri katerih je nagovor misijonarja, je za vsak dan misijona pripravljeno vsaj eno skupno srečanje z misijonarji in gosti v zavodu Friderika I. Barage v Šmihelu pri Novem mestu. V dopoldanskem času čez

teden so vsi štirje misijonarji na voljo za obiske bolnikov ter osebne pogovore in spoved. Kaj pa je v času misijona poleg oratorijske dne še namenjenega za otroke? Za njih so pripravljena srečanja po triadah, vsak dan v eni izmed župnij, uro pred večerno sveto mašo.

DNEVI	TEME IN VODITELJI
petek, 16. 11.	19.30 filmski večer s p. dr. Andražem Arkom za mlade po letih in srcu
sobota, 17. 11.	16.00 srečanje za zaročence in pare v spoznavanju: Kdaj bova zares pripravljena? p. dr. Andraž Arko 17.00 srečanje za humanitarne delavce (Karitas, Rdeči križ, Hospic, pomoč na domu . . .): prepoznavanje ter lajšanje telesnih, duhovnih in duševnih stisk ljudi; s. Slavka Cekuta, g. Jože Planinšek in g. Marjan Dvornik 17.00 srečanje za ministrante; br. Jožko Smukavec, po srečanju sodelujejo pri sveti maši v šmihelski cerkvi ob 18.00 19.30 srečanje za starše: Vzgoja otrok in starševstvo; p. mag. Branko Cestnik, s. mag. Damjana Tramte 20.15 srečanje z Neokatehumensko potjo – bogoslužje; br. Jožko Smukavec
nedelja, 18. 11.	16.00 srečanje za dekleta in žene: Dekleta in žene, izberimo si boljši del; ga. Meta Halas in br. Jožko Smukavec
ponedeljek, 19. 11.	9.30 srečanje za upokoјence vseh treh župnij: Rodovitnost zrelih let; g. Jože Planinšek 19.30 srečanje za fante in može: Sin, mož, oče, dedek: iz leva v mucka . . . in nazaj: Kako »poravnati« upognjenega moškega?; g. Aleš Čerin, p. mag. Branko Cestnik 19.30 srečanje za razvezane iz mesta in okolice: Živeti in ljubiti po ločitvi; p. dr. Andraž Arko
torek, 20. 11.	19.30 srečanje za zdravnike, medicinsko in negovalno osebje: Zdravljenje in nega v službi svetosti življenja; prof. dr. Jože Balažic; v pogovoru sodelujeta g. Jože Planinšek in p. Marko Novak 19.30 srečanje za pedagoge, vzgojitelje, učitelje, profesorje itd.: Kako kot pedagog in vzgojitelj nagovoriti razum in srce; s. mag. Damjana Tramte, p. mag. Branko Cestnik in p. dr. Andraž Arko
sreda, 21. 11.	19.30 okrogla miza: Izzivi za kristjana v današnjem svetu (kako biti in živeti kot kristjan/katoličan v tem času in prostoru), vodi p. mag. Branko Cestnik; gosti: nadškof doc. dr. Marjan Turnšek, ga. Nina Ivanič, g. Gregor Čušin, ga. Katarina Nzbondora

JAGODE NAŠE PASTORALE

četrtek, 22. 11.	19.30 srečanje za cerkvene glasbenike (zborovodje, pevce, organiste, pritrkovalce ...); sv. Cecilija – svete maše so v domačih cerkvah, srečanje je skupno v Baragovem zavodu: nagovor br. Jožka Smukavca in praznovanje s pogostitvijo)
petek, 23. 11.	19.30 srečanje za zakonce; vabljeni tudi neporočeni pari: Ti si moja ljubezen; p. dr. Andraž Arko 19.30 srečanje za mlade (srednješolci, študentje, mladi v poklicih); br. Jožko Smukavec, sodeluje RoKapela – mlajša zasedba
sobota, 24. 11.	9.30: oratorijski dan za otroke od 1. do 9. razreda; sklep s sveto mašo ob 15.00 v šmihelski cerkvi, k sveti maši vabljeni tudi predšolski otroci skupaj s starši 16.00 srečanje za samske in ovdovele: sem res obsojen na osamljenost?; g. Jože Planinšek 19.30 pogovor z vsemi misijonarji, odgovori na vprašanja (iz nabiralnikov in spletne strani), vodi g. Tomaž Hrastar
nedelja, 25. 11.	9.30 molitev 10.00 slovesna sveta maša na čast Kristusu Kralju veseljstva ob sklepu misijona v Športni dvorani Leona Štuklja; somaševanje vodi novomeški škof msgr. Andrej Glavan; ob spremljavi pihalnega orkestra Krka pod taktirko g. Matevža Novaka prepevajo združeni otroški, mladinski in odrasli pevski zbori mestnih župnij; program pripravil prof. Aleš Makovac 11.30 koncert Tria Vivere (Aljaž Farasin, Gregor Ravnik in Matjaž Robavs) s pozdravom župana MO Novo mesto, pričevalci in vezno besedo novinarja radia Ognjišče g. Marjana Buniča

Ob pepelnici slišimo stavek: Spreobrne se in veruj evangeliju. To velja za vsako duhovno obnovo, toliko bolj pa za misijon, ki je bil v Novem mestu in okolici nazadnje leta 2002, torej pred 16 leti. Želimo si več vere in spreobrnjenih duš, zato molimo in prosimo vsak dan pred sklepom svete maše.

Naši zavetniki: sv. Nikolaj, sv. Lenart in sv. Mihael izprosijo pri Bogu blagoslov za naše mesto, naše družine in uspeh misijona. Amen.

p. Krizostom Komar, župnik Novo mesto – Sv. Lenart

ŠKOFIJA NOVO MESTO

TEDEN KARITAS IN DOBRODELNI KONCERT KLIC DOBROTE

Rdeča nit letošnjega tedna Karitas, od ponedeljka, 26. novembra, do prve adventne nedelje, 2. decembra – (nedelja Karitas) bo »Rast mladosti iz korenin modrosti«.

Teden bomo zaznamovali z raznovrstnimi dogodki in prireditvami na slovenski in lokalni ravni. Dobrodelni koncert KLIC DOBROTE bo v **sredo, 28. novembra**, ob 20. uri, z neposrednim prenosom na 1. programu TV Slovenija, Radia Slovenija in Radia Ognjišče. V času koncerta in ves december bomo zbirali sredstva za pomoč slovenskim družinam v stiski.

Istega dne, v sredo, 28. 11., bo tudi tradicionalno **romanje sodelavcev Karitas** na Ponikvo, s pričetkom ob 11.00 (molitvena ura) ter z mašo ob 12.00. Po slovesnosti ste sodelavci Karitas vabljeni na skupno kosilo ob 14.00 v prostorih Celjskega sejma v Celju, ob 16.00 pa na javno generalko koncerta Klic dobrote.

Avtobusni prevoz iz Novega mesta bomo organizirali na Škofijski karitas. Zbrane prijave naj tajniki ŽK posredujejo vsaj en teden prej, torej do srede, 21. novembra, na telefon 040 862 303, po e-pošti info@nm.karitas.si ali na naslov Škofijske karitas Novo mesto.

Župnike prosimo, da po svojih župnijah opogumite in povabite prostovoljce h kratki predstavitvi dejavnosti Karitas, bodisi čez

teden z dnevi odprtih vrat, pri uri verouka ali pa s sodelovanjem prostovoljcev pri pripravi bogoslužja. V ta namen bo pripravljena brošura tedna Karitas. Po bogoslužju na nedeljo Karitas bodo nekatere ŽK pripravile skromno pogostitev. Za dodatne informacije smo vam na voljo na Škofijski karitas (gsm.: 040 862 303 in tel.: 07 38 44 428).

Vse duhovnike in voditelje ŽK prosimo, da nagovorite župljane, naj darujejo – bodisi v nabirko nedelje Karitas, osebno ali pa s plačilom položnice. Iskrena zahvala velja vsem sodelavkam in sodelavcem Karitas, ki po številnih župnijah dajete zgled usmiljenega Samarijana. Poslanstvo Karitas namreč ni zgolj zbiranje in razdeljevanje pomoči, temveč skozi telesna dela usmiljenja, ob konkretnih karitativnih dejavnostih odkrivati ter ohranjati dostojanstvo vseh, ki se zatekajo po pomoč.

Vabimo vas, da se nam dejavno pridružite pri povezovanju ter poživitvi dobrodelnosti v okviru župnij in škofije.

*Gregor Vidic, tajnik Škofijske karitas
Novo mesto*

Karitas

Škofijska karitas Novo mesto

JAGODE NAŠE PASTORALE

KARITAS – IZPOSOJA ORTOPEDSKIH IN SANITARNIH PRIPOMOČKOV

Človek se običajno zdravlja zave šele takrat, ko zboli. V bolezni in slabosti je še posebej občutljiv in osebno ranljiv ter krhek. Pogosto je odvisen od tuje pomoči, predvsem domačih in zdravstvenega osebja. Bolezen, poškodbe in invalidnost ga lahko zelo omejujejo tudi pri čisto vsakdanjih opravkih in dejavnostih. Zato so bolnim v veliko pomoč različni pripomočki, ki jih je v zadnjih letih razvila ortopedska – zdravstvena stroka. Večino teh pripomočkov včasih uporabljajo samo določen čas, do ozdravitve ali izboljšanja stanja. Druge morajo neredko uporabljati dlje, včasih do smrti. Veliko teh pripomočkov je precej dragih, celo več sto evrov.

Zato je Škofijska karitas Novo mesto v svoje programe pomoči vključila tudi **izposojanje ortopedskih in drugih sanitarnih pripomočkov**, ki jih je dobila v dar iz različnih donacij po Evropi – v glavnem iz Francije. V izposojajo ponujajo: stojke (hojce), invalidske

vozičke, bolniške postelje s trapezom, bolniške vzmetnice (jogije), sobne WC-je (toaletne stole), podloge (plenice za inkontinenco), vse vrste opornic (bergel), ortopedske stole. Vsi ti pripomočki so na voljo za izposojanje brezplačno na osnovi reverza, ki se zaključi z vrnitvijo pripomočka. Na voljo so v **skladišču Škofijske karitas v Drgančevju** (tj. na obrobju Novega mesta – na cesti iz Žabje vasi proti Šentjerneju).

Kdor jih potrebuje, naj se obrne na g. Simona, zaposlenega na Škofijski karitas (tel. 040 532 037), ali pa na pisarno Škofijske karitas Novo mesto (Smrečnikova 60, 8000 Novo mesto, tel. 07/384 44 28), kjer bo dobil potrebne napotke. Za informacije pa se lahko obrnete tudi na področno Župnijsko karitas.

Škofijska karitas Novo mesto

Ortopedski pripomočki v skladišču Karitas

ŠKOFIJA NOVO MESTO

DRINSKE MUČENKE – ZGLED ZVESTOBE KRISTUSU

Pred nami je praznik blaženih drinskih mučenk. Dve sta bili Slovenki, ki sta obljubo zvestobe Kristusu zapečatili s svojo krvjo. Skupaj s še tremi sestrami so živele in delale tiho in skromno po geslu ustanoviteljice Frančiške Lechner: »Vse za Boga, uboge in našo Družbo!« Frančiška je Družbo Hčera Božje ljubezni ustanovila na Dunaju leta 1868. Škof Josip Stadler je po nasvetu hrvaških jezuitov poklical sestre v Sarajevo, kjer so začele prosvetno in karitativno delo zlasti med dekleti. Pred drugo svetovno vojno je Družba štela okrog 300 članic. Svoj apostolat so sestre razširile po bosenskih krajih s hrvaškim govornim jezikom. Po vojni so izgubile vse pomembnejše postojanke in so bile prisiljene prevzeti splošno pastoralno delo po župnijah. Danes sestre vodijo otroške vrtce internate za dekleta, pomagajo po bolnišnicah in domovih za ostarele, vodijo domove Karitas za socialno ogrožene otroke in drugo.

Začetek II. svetovne vojne sester ni oviral, da ne bi nadaljevale svojega dela in poslanstva. 11. decembra 1941 so v popoldanskih urah četniki vdrli v mali samostan na Palah, imenovan Marijin dom, ga izropali in požgali. Sestre so skupaj z drugimi ujetniki odpeljali v Goražde, kjer so jih zaprli v drugo nadstropje vojašnice. Zaradi hude zime in visokega snega niso vse sestre prišle

do Goražda. 76-letna sestra Berchmana ni zmogla poti in je ostala v Sjetlini. 23. decembra 1941 so jo odpeljali v gozd in ubili. K sestram, ki so prišle v Goražde in so bile zaprte v vojašnici, so pozno ponoči 15. decembra 1941 vdrli pijani četniki. V svoji podivjanosti so jih napadli, z njih trgali obleko in jih hoteli posiliti. Po kratkem boju se je sestri Juli uspelo iztrgati iz rok pijanega vojaka, stekla je k oknu in s pobožnim klicem: »Jezus, reši nas!« skočila skozi okno. Za njo so stekle še ostale tri sestre in skočile skozi okno. Ko so vojaki to videli, so bili povsem zbegani, potem pa so razjarjeni stekli pred vojašnico. Sestre, ki so bile hudo poškodovane, vendar še žive, so začeli prebadati z noži in jih tako ubili. Njihova trupla so nato odvedli do reke Drine in jih zmetali vanjo, ki je tako postala grobnica njihovih telesnih ostankov.

do Goražda. 76-letna sestra Berchmana ni zmogla poti in je ostala v Sjetlini. 23. decembra 1941 so jo odpeljali v gozd in ubili. K sestram, ki so prišle v Goražde in so bile zaprte v vojašnici, so pozno ponoči 15. decembra 1941 vdrli pijani četniki. V svoji podivjanosti so jih napadli, z njih trgali obleko in jih hoteli posiliti. Po kratkem boju se je sestri Juli uspelo iztrgati iz rok pijanega vojaka, stekla je k oknu in s pobožnim klicem: »Jezus, reši nas!« skočila skozi okno. Za njo so stekle še ostale tri sestre in skočile skozi okno. Ko so vojaki to videli, so bili povsem zbegani, potem pa so razjarjeni stekli pred vojašnico. Sestre, ki so bile hudo poškodovane, vendar še žive, so začeli prebadati z noži in jih tako ubili. Njihova trupla so nato odvedli do reke Drine in jih zmetali vanjo, ki je tako postala grobnica njihovih telesnih ostankov.

Iz pisem sestre Jule, ki je bila predstojnica na Palah

»Okoli nas podirajo in požigajo, kradejo in si s silo jemljejo. Ljudje postajajo slabši kot zveri. Me smo, hvala Bogu, še žive (...) Čakamo, kaj nam bo dragi Bog določil (...). Naj nam dragi Bog podeli srečno in lepo smrt, drugega ne potrebujemo! (...) Smo v Božjih rokah. On najbolje ve, kaj je dobro

JAGODE NAŠE PASTORALE

za nas. Če je za odrešenje naših duš bolje, da živimo, nas bo Bog rešil iz rok naših sovražnikov, če pa ne, nas bo prej vzel k sebi.« (s. Jula, pismo 16. 10. 1941)

»Pomagajte nam moliti in darovati se, da bi se to trpljenje vendarle že končalo, ali pa se bomo me preselile v boljše življenje in ne bomo več gledale trpljenja okoli nas.« (s. Jula, pismo 11. 12. 1941)

Blažene sestre bomo v Šmarjeti počastili s celodnevним čiščenjem v soboto, 15. decembra, ki ga bomo končali s slovesno sveto mašo ob 17. uri.

Andrej Golčnik, župnik v Šmarjeti

S. MARIJA AGNEZA SAJE OCD

IN MEMORIAM

*Moj božji Kavalir, jaz Ti zaupam!
Usodo svojega življenja
v Tvoje položim roke,
vso radost večnega vstajenja
v Tvoje milostno Srce!*

To je ena od mnogih iskrih pesmi karmeličanke s. Marije Agneze Saje, ki je na praznik sv. Elija, 20. julija letos, pogumno odšla prepevat pred Božje obličje. Pokojno ustanoviteljico našega samostana in prejemnico odličja sv. Jožefa priporočamo v molitev, saj smo vsi eno Telo in močno potrebujemo drug drugega. Prisrčna hvala za občestveno povezanost!

Marija Saje, po domače Jurjeva Micka, se je rodila 16. novembra 1926 v Jablanu, v župniji Mirna Peč, kmečkim staršem Ivani in Francetu Sajetu, kot najstarejša od enajstih

otrok. Da bo karmeličanka, se je pri sebi odločila že pri štirih letih. Kmalu po vstopu v samostan je od svoje matere izvedela, da jo je ta še kot novorojenko darovala Bogu z namenom, da bi nekoč postala karmeličanka. Življenjska pot jo je vodila preko mnogih postaj in preizkušenj, vedno pa je v sebi ohranjala

močno vero in globok mir, ki je privlačil mnoge, tudi nas sestre.

Z vsako izmed nas je gojila prav poseben odnos. Vsaki se je prav do zadnje ure svojega življenja znala prilagoditi, jo razumeti in sprejeti v njeni drugačnosti. Bila je modra in odločna žena, hkrati pa otroško zaupljiva do Boga in do ljudi. Neomajno je verjela v dobro v vsakem človeku. Veliko ljudi je vse do zadnjega želelo od nje besedo tolažbe, spodbude. Nikoli ni bilo slišati, da bi o kom rekla slabo besedo. Poleg pesniškega je imela tudi velik dar za slikanje. Ljubezen do Stvarnika je bila naravnost otipljiva pri njenem marljivem in umirjenem delu na vrtu, v čebelnjaku, pri pranju, šivanju, kuhanju ... Bila je kontemplativna in praktična žena, iskriča, vesela, naravna, skromna v potrebah, pa tudi izjemno vzdržljiva v najrazličnejših preizkušnjah. Kadar ji je bilo posebej težko, se je zatekla k Mariji in ponavljala: »Salve, Mater misericordiae!« Ta stavek je napisan tudi na temeljnem kamnu samostana. Zelo pa je tudi ljubila Lojzeta Grozdeta.

Zadnji dan ji je, kot navadno, naš hišni duhovnik g. Frančišek Novak med sv. mašo v bolniško celico prinesel obhajilo. Popoldne je prejela bolniško maziljenje po rokah domačega župnika g. Janeza Rihtaršiča ... in ob 18. uri v plašču nebeške Matere v navzočnosti vseh sester zaupljivo izročila svojo dušo v roke nebeškega Očeta.

Pogrebno sveto mašo je v nedeljo, 22. julija, ob 14. uri ob somaševanju številnih duhovnikov in v navzočnosti domačih, sorodnikov, faranov, redovnic, prijateljev in dobrotnikov daroval novomeški škof msgr. Andrej Glavan. V duhu so bile z nami sestre iz Sore in iz drugih karmelov. Po sv. maši, pri kateri je občuteno in mogočno prepeval domači župnijski pevski zbor, jo je g. škof z duhovniki in sestrami pospremil na pokopališče v samostanskem atriju. Pridružila se je našim trem rajnim sestram, s. Marjeti, s. Cirili in s. Rafaeli. Naj radostna okopava nebeške gredice!

Sestre karmeličanke iz Mirne Peči

Življenjske postaje s. M. Agneze Saje

- 16. 11. 1926 rojena v Jablanu, župnija Mirna Peč,
- 4. 5. 1946 vstopila v Karmel na Selu pri Ljubljani,
- 21. 11. 1947 izpovedala prve zaobljube,
- 1948–1954 v službi, po razpustu samostana,
- 1954 odšla v Karmel na Dunaj,
- 16. 7. 1956 izpovedala slovesne zaobljube,
- 1960 poslana na ustanovitev novega samostana v Rankweil,
- 1967 se je vrnila v Slovenijo, v Mengeš,
- 1986 selitev skupnosti v Soro pri Medvodah,
- 1992 odšla na novo ustanovo v Mirno Peč,
- 2008 bila prva prejemnica odličja sv. Jožefa,
- 20. 7. 2018 se je vrnila k svojemu ljubljenu nebeškemu Očetu.

JAGODE NAŠE PASTORALE

IZBOR DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA

Maj 2018

- 20. 5. je podelil zakrament sv. birme 10 birmancem v novomeški stolnici in 10 birmancem v župniji Studenec.
- 22. 5. je obiskal ljubljansko bogoslovno semenišče in opravil redne spomladanske pogovore (skrutinije) z novomeškimi bogoslovci.
- 23. 5. je na Muljavi vodil pogrebno slovesnost za pokojnega duhovnika Antona Pahuljeta.
- 26. 5. je v Krškem krstil šestega otroka družine Kerin.
- 27. 5. je podelil zakrament sv. birme petim birmancem v župniji Ajdovec. Ob 13.30 je blagoslovil obnovljeno Kovačevo hišo na Gornjih Impoljah z urejeno spominsko sobo bl. Alojzija Grozdeta. Popoldne je na Zaplazu gostil osrednje praznovanje Grozdetovega godu, pri katerem je vodil somaševanje ljubljanski nadškof metropolit Stanislav Zore.
- 30. 5. je sprejel na pogovor skupino novomeških staršev, ki so prišli izraziti svoj interes za katoliški vrtec v Novem mestu.

Junij 2018

- 2. 6. je vodil tradicionalno spominsko pravno slovesnost v Kočevskem rogu.
- 3. 6. je vodil slovesno somaševanje v novomeški stolnici in mestno procesijo ob prazniku sv. Rešnjega telesa in krvi. Nato se je odpravil v Podbočje, kjer je v župniji Svetega Križa podelil zakrament sv. birme 26 birmancem.
- 9. 6. je opravil blagoslov nove kapele v mansardi škofijske stavbe v Novem mestu, nato pa povabil sodelavce in izvajalce del na piknik na škofijskem vrtu.
- 10. 6. je v župniji Podzemelj blagoslovil šest novih in obnovljenih zvonov za župnijsko cerkev in podružnico v Kloštru.
- 13. 6. se je udeležil romanja dekanijskih duhovnikov iz Novega mesta na belokranjsko romarsko pot na Žežlju. Popoldne je v spremstvu župnika Gregorja Kuneja obiskal poklicne in prostovoljne pomočnike ter več krajev v okolici Črnomlja, ki so bili prizadeti ob hudem neurju s točo 8. 6. 2018.
- 17. 6. je vodil slovesno somaševanje duhovnikov jubilarantov na Zaplazu.
- 18. 6. je vodil sejo škofijskega Umetnostno-gradbenega sveta.
- 20. 6. se je udeležil sestanka Škofijske liturgične komisije.
- 21. 6. se je udeležil slovesne maše za domovino v ljubljanski stolnici in pred tem sestanka škofov ordinarijev v Ljubljani.
- 23. 6. je vodil somaševanje na škofijskem srečanju družin na Zaplazu.
- 24. 6. je na Vinici vodil slovesnost ob 750-letnici župnije. Popoldne je pozdravil novomašnika in goste na novomašnem kosilu v Šmarjeti.
- 25. 6. je v novomeški stolnici podelil mašniško posvečenje Branku Jurejevčiču iz župnije Podzemelj.

ŠKOFIJA NOVO MESTO

27. 6. se je ob prazniku apostolov Petra in Pavla v cerkvi sv. Jožefa v Ljubljani udeležil maše za papeža Frančiška ter sprejema na apostolski nunciaturi.

Julij 2018

1. 7. je v Gradcu v župniji Podzemelj pozdravil novomašnika Branka Jurejevčiča in udeležence novomašnega kosila.
2. 7. je sprejel obisk provincialne predstojnice šolskih sester de Notre Dame s. Magde Burger.
5. 7. se je v Slovenski Filharmoniji udeležil koncerta Mladinskega orkestra dežele Štajerske ob začetku predsedovanja Republike Avstrije Evropski zvezi.
8. 7. je blagoslovil obnovljeno podružnico sv. Mavricija v Šmavru v župniji Dobrnich.
- Od 16. do 22. 7. je v novomeški škofiji gostil prijatelje škofo iz Marijinega dela na letnem dopustu in z njimi obiskal različne znamenitosti naših krajev: Novo mesto s stolnico in muzejem, Zaplaz, Kostanjevico na Krki, Pleterje, Stično, Sevnico in Ljubljano.
22. 7. je v karmelu v Mirni Peči vodil pogrebno slovesnost za pokojno ustanoviteljico samostana in prvo prejemnico odličja sv. Jožefa s. Marijo Agnezo Saje.
- Od 22. 7. do 4. 8. se je udeležil mednarodnega srečanja škofov fokolarov v Seggauu v graški škofiji.

Avgust 2018

7. 8. je sprejel na obisk predstavnike Neokatehumenske poti iz novomeške škofije.
11. 8. je v Repnjah vodil slovesnost ob obletnici redovnih jubilejev šolskih sester sv. Frančiška Kristusa Kralja, med katerimi sta jubilej obhajali tudi sestri Stopar, doma iz Šentruperta na Dolenjskem.
12. 8. je umestil Mitja Buliča za novega župnika v župniji Stara Cerkev pri Kočevju.
14. 8. je na predvečer Marijinega vnebovzeta blagoslovil obsežna obnovitvena in restavratorska dela pri župnijski cerkvi v Zagradcu ter po maši vodil procesijo z Marijinim kipom.
15. 8. je ob prazniku Marijinega vnebovzeta vodil osrednjo slovesnost na prostoru pred romarsko cerkvijo na Zaplazu.
16. 8. je na škofiji sprejel obisk dr. Louisa Carnendrana iz ZDA, velikega častilca bl. Alojzija Grozdeta in podpornika nekaterih projektov v zvezi z njegovim češčenjem.
17. 8. se je v Kostanjevici na Krki udeležil slavnostne prireditve ob občinskem prazniku.
25. 8. je vodil somaševanje ob letnem škofijskem romanju bolnikov, invalidov in starejših na Zaplazu.
26. 8. se je udeležil zlate maše celjskega škofa Stanislava Lipovška v Vojniku pri Celju. Popoldne je vodil slovesnost ob obletnici blagoslova cerkve na Kureščku pri Ljubljani in svetišču v hrambo ter češčenje izročil relikvije bl. Alojzija Grozdeta.
28. 8. je na škofiji sprejel obisk otrok in animatorjev oratorija iz Cerkelj ob Krki.
29. 8. je v župnijski cerkvi na Studencu vodil rekolekcijo duhovnikov pred začetkom novega pastoralnega leta. Nato je v okviru bratskega druženja skupaj z duhovniki obiskal obnovljeno Grozdetovo (Kovačevo) hišo na Gornjih Impoljah, kraj Grozdetove rojstne hiše v Zgornjih Vodalah in se udeležil skupnega kosila na Malkovcu pri Tržišču.
30. 8. je sprejel na obisk novo skupino sester Hčera Marije Pomočnice, ki bodo odslej bivale in delovale v Baragovem zavodu v Novem mestu.

September 2018

1. 9. se je v Šentvidu v Ljubljani udeležil slovesne evharistije ob praznovanju 50-letnice delovanja Neokatehumenske poti in 40-letnice njihovega prihoda v Slovenijo.
2. 9. je na Brezjah vodil somaševanje ob prazniku »kronance«, tj. 111. obletnici kronanja brezjanske Matere Božje.
5. 9. se je udeležil pastoralnega tečaja v Zavodu Friderika Ireneja Baraga, ki je govoril o vprašanju pastorage družin z majhnimi predšolskimi otroki.
8. 9. je na Zaplazu vodil somaševanje ob škofijskem molitvenem dnevu za duhovne poklice. Med mašo je bogoslovca Benjamina Jarkoviča sprejel med pripravnike za diakonat in prezbiterat. Po maši se je srečal z ministranti.
10. 9. se je na apostolski nunciaturo v Ljubljani udeležil sv. maše in kosila slovenskih škofov z apostolskim nuncijem msgr. dr. Juliuszem Januszom ob sklepu njegovega poslanstva v Republiki Sloveniji.
13. 9. je sprejel dr. Eda Škulja, ki mu je izročil svojo novo knjigo Orgle na Slovenskem.
15. 9. se je udeležil sv. maše na festivalu Stične mladih.
19. 9. je vodil prvo zasedanje Komisije za pripravo izhodišč in kriterijev za morebitno reorganizacijo župnij v škofiji Novo mesto
22. 9. je v Trebnjem podelil zakrament sv. birme 46 birmancem.
23. 9. je vodil slovesnost kvatrne nedelje v romarskem svetišču Slinovce pri Kostanjevici. Popoldne je v Trebnjem vodil somaševanje ob nedelji svetniških kandidatov ljubljanske metropolije in zbranim govoril o liku častitljivega Božjega služabnika Friderika Baraga.
24. 9. se je udeležil zasedanja Slovenske škofovske konference v Odrancih v Prekmurju.
30. 9. je podelil zakrament sv. birme 12 birmancem v župniji Sela pri Šumberku in 26 birmancem v župniji Veliki Gaber.

Oktober 2018

7. 10. je podelil zakrament sv. birme 49 birmancem iz župnije Šentjerneje. Popoldne se je udeležil slovesnosti ob 700-letnici samostanske cerkve bratov minoritov v Piranu.
9. 10. je dopoldne vodil sejo konzilija Beneficija in popoldne sejo škofijskega Umetnostno-gradbenega sveta.
10. 10. je na škofiji vodil sejo Duhovniškega sveta.
11. 10. je posnel svoj del pogovora za igrano-dokumentarni film o bl. Alojziju Grozdetu.
12. in 13. 10. se je udeležil XII. letnega simpozija Hrvaškega kanonističnega društva o kratkem postopku ugotavljanja ničnosti zakona, ki so ga priredili na Otočcu pri Novem mestu. V petek zvečer je za udeležence vodil somaševanje v novomeški stolnici in jih pogostil z večerjo na škofiji.
14. 10. je vodil slovesnost ob 790-letnici župnije Črnomelj in ob tej priložnosti blagoslovil novi mozaik Jezusove spremenitve na gori v prezbiteriju župnijske cerkve (delo p. Marka I. Rupnika).
- Od 16. do 19. 10. se je udeležil škofijskega romanja po poteh sv. Martina in sv. Štefana na Madžarsko.
20. 10. je na škofiji vodil sejo Škofijskega pastoralnega sveta.
21. 10. je vodil somaševanje na slovenskem praznovanju misijonske nedelje v Trebnjem.

ŠKOFIJA NOVO MESTO

NAPOVEDNIK

Oktober

26. 10. Dobrodelni koncert ŽK Črnomelj, ob 19.00 v Kulturnem domu Črnomelj
 27. 10. Izobraževanje na KPŠ, Veščine javnega nastopanja v Baragovem zavodu, od 9.00 do 13.00

November

1. 11. Vsi sveti – ob 9.00 škofova maša v stolnici, ob 14.00 maša in molitve za pokojne na pokopališču v NM Srebrničah
 4. 11. Grozdetov molitveni shod na Zaplazu, sveta maša ob 15.00
 10. 11. Srečanje članov ŽPS dekanije Novo mesto v Baragovem zavodu ob 10.00
 11.–14. 11. Duhovniški dnevi – izobraževanje za duhovnike v Strunjanu
 16.–25. 11. Misijon v Novem mestu. Začetek s škofovo mašo 16. 11. ob 18.00 v stolnici. Sklep s slovesnim somaševanjem v športni dvorani Leona Štuklja 25. 11. ob 10.00. Program med misijonom po razporedu.
 18. 11. Gala koncert Radia Ognjišče v CD v Ljubljani, ob 15.00 in 19.00
 21. 11. Seja dekanov v sejni sobi ob 9.00
 25. 11. Srečanja članov ŽPS dekanij: Črnomelj, Kočevje, Leskovec (v Podbočju) in Žužemberk na nedeljo Kristusa Kralja popoldne.
 26.11–2.12. Teden Karitas
 28. 11. Klic dobrote koncert in romanje sodelavcev Karitas na Ponikvo
 26. 11.–14. 12. Škof na misijonskem obisku na Madagaskarju

December

2. 12. Prva adventna nedelja in nedelja Karitas.
 Popoldne Grozdetov molitveni shod na Zaplazu, sv. maša ob 15.00
 9. 12. Miklavževa nedelja – zavetnik stolnice, slovesna sv. maša v stolnici ob 9.00
 15. 12. God bl. drinskih mučenk – celodnevno česčenje in maša ob 17.00 v Šmarjeti
 15. 12. Adventna duhovna obnova za sodelavce Karitas in karitativnih skupin; župnijski dom Šentjernej ob 9.00
 22. 12. Maša za domovino ob 9.00 v stolni cerkvi v Novem mestu
 24.–25. 12. Prvi sveti večer – med molitvijo zvečer pokropimo domove. Ob 24.00 slovesna polnočnica in nato še dopoldanska škofova maša ob 10.30 v stolnici
 31. 12. Staro leto, drugi sveti večer – pokropimo domove

Januar 2019

1. 1. Namesto Grozdetovega shoda maša ob obletnici Grozdetove smrti na Mirni ob 10.30.
 5. 1. Tretji sveti večer – pokropimo domove

JAGODE NAŠE PASTORALE

- 6. 1. Gospodovo razglašenje ali praznik svetih treh kraljev
- 12. 1. Srečanje kolednikov v župniji Trebnje
- 18.–25. 1. Molitvena osmina za edinost kristjanov
- 19. 1. Duhovna obnova tajnikov ŽPS na škofiji po maši ob 9.30
- 22.–27. 1. Svetovni dan mladih v Panami
- 26. 1. Škofjski katehetski dan v Baragovem zavodu
- 27. 1. Nedelja Svetega pisma. Pri maši ob 9.00 bo g. škof v stolnici izročil Sveto pismo katehumenom.

Februar

- 2. 2. Dan posvečenega življenja
- 13. 2. Seja Duhovniškega sveta ob 9.30 na škofiji v pritličju

»A molitev ni »čarovniška palica«. Ne gre tako, da mi takoj, ko prosimo, prejmemo; da izrečemo dva Očenaša, potem pa odidemo: »Molitev je delo. Je delo, ki zahteva voljo, zahteva vztrajnost, zahteva odločnost, brez sramu. Zakaj? Ker jaz trkam na vrata svojega prijatelja. Bog je prijatelj. In s prijateljem lahko delam na ta način. Stalna, vsiljiva molitev«.

papež Francišek

KAZALO

UVODNIK	1
ŽIVLJENJE POSVEČENO CERKVI	2
PASTORALNI TEČAJ DRUŽINAH Z MAJHNIMI OTROKI	7
PRIROČNIK IN SREČANJA ZA ŽPS	9
DELO Z MLADIMI V LUČI SINODE MLADIH	11
Z OBNOVO CERKVE OBLIKUJEMO ŽIVO OBČESTVO	12
KOMISIJA ZA PREUREDITEV ŽUPNIJ	14
»MOJ BRAT LOJZE GROZDE ...«	15
LE ENO JE POTREBNO – PONESTI EVANGELIJ VSEM	17
S SALEZIJANSKIM SRCEM	19
DELOVNA AKCIJA MLADIH ZA ZEDINJEN SVET – »SUMMERJOB«	20
POLETNA DUHOVNA OBNOVA BOGOSLOVCEV	21
DUHOVNIŠKA REKOLEKCIJA SKOZI OČI NOVOMAŠNIKA	22
ŠKOFIJSKO SREČANJE MINISTRANTOV IN MOLITVENI DAN	
ZA DUHOVNE POKLICE 2018	22
SIMPOZIJ CERKVENIH PRAVNIKOV – OTOČEC 2018	24
ŠKOFIJSKO ROMANJE NA MADŽARSKO	25
DUHOVNIŠKI DNEVI OBLIKOVANJA V STRUNJANU	27
PRED MISIJONOM V NOvem MESTU	28
TEDEN KARITAS IN DOBRODELNI KONCERT KLIC DOBROTE	30
KARITAS – IZPOSOJA ORTOPEDSKIH IN SANITARNIH PRIPOMOČKOV	31
DRINSKE MUČENKE – ZGLED ZVESTOBE KRISTUSU	32
S. MARIJA AGNEZA SAJE OCD	33
IZBOR DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA	35
NAPOVEDNIK	38

Jagode naše pastorage, Glasilo Škofije Novo mesto

Izdaja: Pastoralna služba; Odgovarja: prelat Božidar Metelko; Ureja: Igor Luzar; Tehnični urednik: Janko Pirc;

Naslovnica: Oratorij, župnija Šmarjeta; zadaj - Sinoda mladih 2018. Jezikovni pregled: Marija Bratina;

Grafična priprava in tisk: ART 32 d.o.o.,

ŠPES grafični studio, Novo mesto

JAGODE NAŠE PASTORALE

SINODA MLADIH

2018

JAGODE NAŠE PASTORALE

številka

3

ISSN 2232-2701

